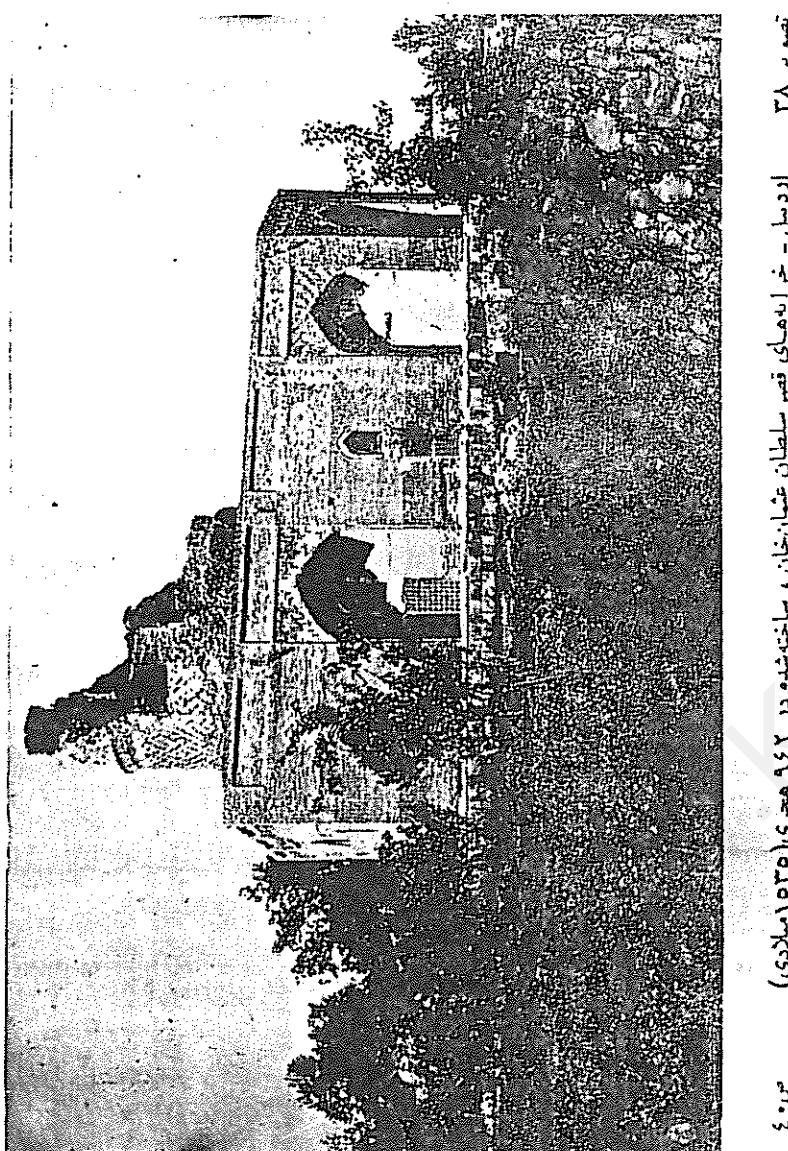

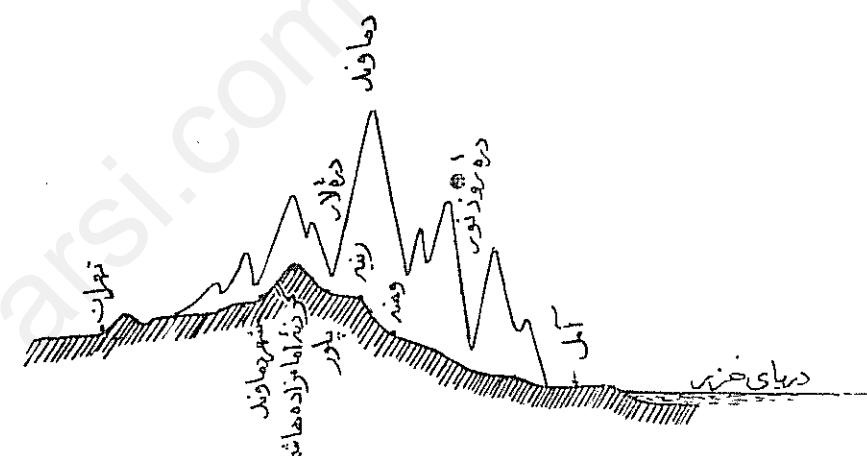
تفصیل مشاهداتم درباره این حرکت و تکان قابل توجه، خواهم شد، لکن اینجا، فکر می کنم دادن چند برش از کوههای حواشی ایران مفید باشد، تا بدینوسیله ساختمان را نمایانده باشیم (شکل ۴) .

تصویر ۲۸

آردپل - خرابهای قصر سلطان عشان خان، ساخته شده در ۱۴۹ هجری (۱۳۰۰ میلادی)

من.

شکل ۴، برش توده البرز

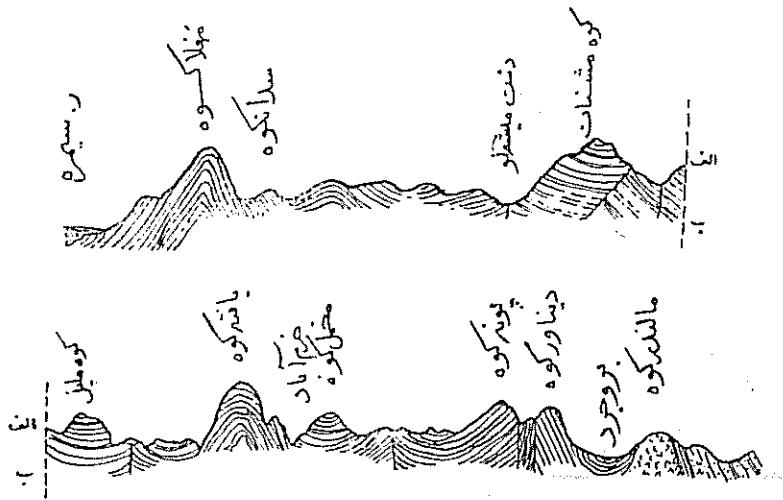
برش البرز کمتر از برش لرستان آموزنده است، زیرا، بر پریده بینظلمی چین خوردگی، حرکت شدید و خشن یا کاشششان و دلات یافته و آغاز شده افزوده می شود، لکن این برش کمتر از آن یکی تموج و شکنجی را که بهنگامیکه همه ایران ارتفاع می یافته است تولید می شود، نشان نمی دهد. (شکل ۵ و ۶ و ۸).

چنانچه در برش میتوان دید، رشته جبال لرستانی، شکل نظری (تمور یاک) یاک حرکت ازین طبیعت است و عکسی که من در (برک ۳) چاپ می کنم نشان میدهد که این چین های مختلف دیواره های واقعی تقریباً نوک داری هستند.

کمیر کوه و اشتaran کوه، دو نمونه جلیل و باشکوه ازین نوع شکل گیری مطیعه میباشد.

نظم و ترتیب در لرستان بدانگونه است که بکرات برای من اتفاق افتاده که

از قبل روی نقشه‌ام نقطه‌ای را که نظرآ فکر می‌کردم در آنجا باید از رشته جبالی بگذرم علامت گذاشتم، و با ملاحظات مساحی ام متوجه شده‌ام، که اشتباه‌هممی ننموده‌ام.

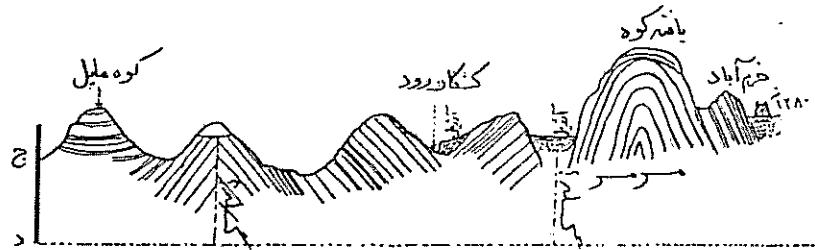
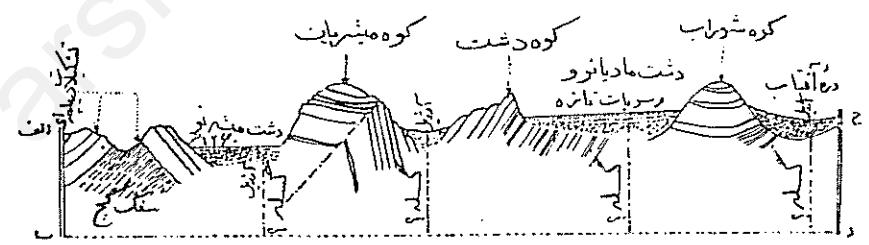
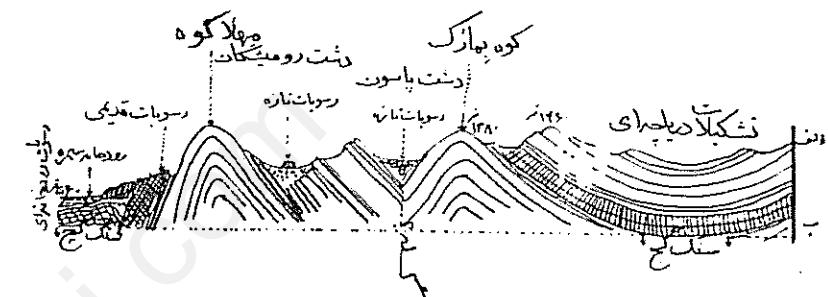

شکل ۵. برش‌عمومی کوههای لورستان بین دره سیمه
و نلات ایران در بروجرد

این حالت توازی (بارالیسم) مطلق رشته‌ها، وقتیکه بدون راهنما، مجبور بودم خودم را با قطب نما هدایت کنم، برای من کمک بزرگی بود. من راه را بگمک طبیعت و خاصیت طبیعی سنگهای که برای بررسی موقعیتم پیدا می‌کردم، می‌یافتم. این شیوه تا آنجا موفقیت آمیز بود که نوکرهای کرد من که متوجه آن شده بودند از آن بشدت بتعجب افتاده، و گمان نوعی پیش‌گوئی و نفاذ بهمن همیر دند.

من در حالیکه ارتفاعات واقع بین ایران و حوضه داخلی افغانستان - بلوجستان را کثرا گذاردم، دو رشته‌ای را که آرارات بهم تلاقي می‌کنند، با یک روش عمومی و کلی بررسی کردم، بعد ازین من از فلات ایران بمعنی واقعی کلمه، درباره دو بخش: ناحیه حاصلخیز و دشت عقیم و بایر آن، سخن خواهم گفت.

رشته ساحلی شمال - کشاده شمالی فلاط ایران، بین آرارات و لانگران^۱

شکل ۷.۸. برش پستکوه در حدات بین النهرین

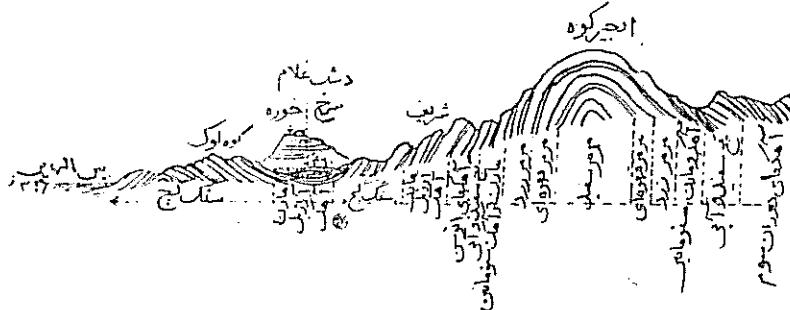
قرل چای، که از حوالی خوی (ارتفاع ۲۰۰ متر) سرازیر شده در نزدیک چلغا (ارتفاع ۷۳۰ متر) به ارس میریزد.

قره سو که از کوههای خلخال سرچشمہ گرفته، از نزدیکی اردبیل (ارتفاع ۳۰۰ متر) گذشته و در سوچیل (۱۹۰ متر ارتفاع) به ارس میریزد.

بطولیکه اگر قره داغی واقع‌کناره وحاشیه فلاط ایران را تشکیل بدهد، با توجه باینکه نیمی از آذربایجان بتوسط رودخانه‌ها باش با دریای خزر در ارتباط است، خط مقسم‌المیاه را پا پیا دنبال نمی‌کند.

خط مقسم‌المیاه واقعی، اذین طرف، بین شهر خوی و دریاچه ارومیه گذشته، از شرق بسمت سبلان متوجه غرب شده، در جنوب برای پیوستن به بزغوش داغی ناگهانی جهت خود را تغییر داده و برای عبور از قله سهند بمغرب بازگشته و از آنجا

در بالا دست نخجوان به ارس همپیوندد.

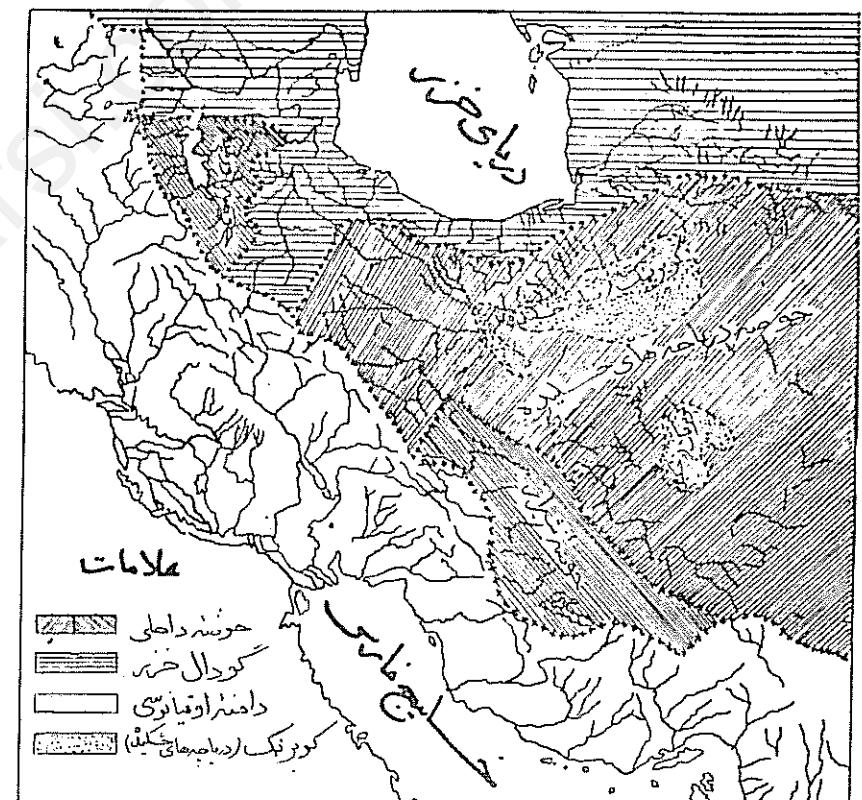
شکل ۷.۸. برش پستکوه در حدات بین النهرین

از قراداغی، رشته‌ای که در جنوب دره ارس را مسدود می‌کند و بتوسط تعداد زیادی رودی که از آذربایجان می‌آیند پیموده می‌شود، تشکیل شده است.

هم‌مرتین این رودخانه‌ها عبارتند از: ماکوچای که از کوهستانهای سرچشمہ گرفته در جنوب آرارات بازگشته و از آنجا

بکرستان میرود.

سبلان و سهند، هجدهمین بسیار بزرگی که بر میان فلاط ایران قد بر می افزایند، دو آتشفشار خاموش می باشند، و در سمت جنوب آخرین آثار و بقایای پدیده های آتشفشاری که در حوالی آرارات و قفقاز صغير بسیار فراوانند.

شکل ۹ سرزم آبهای ایران

این سلسه آتشفشاری، درین نواحی آثار یك فعالیت قابل ملاحظه آتشفشاری را بمجای نهاده است: بشرط آنکه، آنرا از روی شکست خوردگی های متعددی که دیده می شود و همچنین از روی ارتفاعات قابل توجهی که آتشفشارها بافتهداند مورد قضاوت

قرار دهیم:

الاقوز	آرارات	۰۴۳۰ متر
سهند	سبلان	۰۸۲۰ «

با آسانی مفهوم می گردد که در ناحیه واقع بین قلل آتشفشاری که شرح آنرا دادم، طبقات زمین شناسی دچار اغتشاشات قابل ملاحظه ای شده و که مثار رشته کناره ای قره داغی نظم و ترتیب رشته لرستان را نشان نمیدهد. معندا، با دادن ارتفاعاتی چند از بخشی از ایران واقع بین این کوهها، با نشان دادن اینکه فلاط در خط مقسم المیاه متوقف نمی گردد بلکه بحوضه های تابع ارس تجاوز هی نماید موضوع آسان می گردد.

خوی	۱۲۰۰ متر
مرند	۱۳۰۰ «
آهر	۱۰۲۹ «
اردبیل	۱۳۰۰ «

این محلها در بخشی از کشور، در آنجا که کوهها مهم قره داغ آنرا شکسته و بالنتیجه، آنجاییکه فلاط ایران شروع می شود، انتخاب شده اند.

این ارتفاعات فوق ۱۰۰۰ متری در جوار ارتفاعاتی اند که حوضه مسدود اورمیه

مشاهده می شوند:

دیلمان	۱۳۶۰ متر
صوفیان	۱۴۲۰ «
ساوجبلاغ	۱۳۰۰ «
تبریز	۱۳۵۰ «
اشنو	۱۴۰۰ «
مراغه	۱۴۵۰ «
دریاچه اورمیه	۱۲۰ متر

فرورفتگی بزرگ ارس، بر عکس، در قسمتهای مرتفع خود، جز ارتفاعاتی

کوتاهتر از ارتفاعات آذربایجان نشان نمی‌دهد. فهرست زیر، نشان میدهد که میلان آن کدام است و بالنتیجه موقعیت آن نسبت به فلاط ایران چگونه می‌باشد.

جلگه ایروان ۷۰۰ تا ۸۰۰ متر

سوچیل ۱۹۰ متر

کالاکوین > ۱۲۰

دریای خزر ۲۶ متر زیر دریای سیاه

قره داغ نسبت ارتفاعاتی که البرز و کردستان و لرستان دیده می‌شوند، ارتفاعات بسیار قابل ملاحظه‌ای نشان نمی‌دهد. ارتفاعات عمده‌ای که تا امر زمکشوف شده‌اند، بشرح زیراند:

آغداش ۲۶۸۰ متر

ستگیراما ۲۷۶۰

هشتادسر ۲۶۵۰ متر

بطوریکه ملاحظه می‌شود، این قلل معندها در بالای فلاط ایران فوق هزار متر قد بر می‌افرازند.

درماوراء، قراداغی، رشته کناره‌ای با کوههای طالش و سیلان امتداد می‌یابد. با وجودیکه این رشته جبال مرتفعتر از قراداغی نیست، نقش جغرافیای بسیار مهمی بازی می‌کند، زیرا با آن در دریای خزر است. رشته جبال از قراداغی با ریاک تر و هرگز رشته آب نسبتاً طولی آنرا قطع نمی‌کند. تنها قزل اوزن توانسته است این دیواره جسمی را شکافته آبهای قسمتی از آذربایجان و کردستان را در زدیکی رشت بدربای خزر بریزد. من بجهات دیگر درباره باین موضوع جالب بازخواهم آمد، مخصوصاً بمنگام صحبت از ایالاتی که این رودخانه آنها را مشروب می‌کند.

بعلت فرونقی خزر، کوههای طالش بجای تعقیب ضلع شمالی مثلث بزرگ ایران، از شمال بجنوب می‌روند، اما آنها بین رشته منظم البرز و آتشفان در هم برهم قراداغی باصطلاح تشکیل یک خط فاصل و رابط (تره دونیون) میدهند. از آن طرف شکستگی قزل اوزن تا مشهد حتی تا هیمالایا، دیگر هیچگونه

و درز و فصلی وجود ندارد و رشته بزرگ کناره‌ای فاقد درعین حال خط مقسم المیاه منطقه نیز می‌باشد.

رشته البرز بسیار فشرده و مرتفع است. این رشته بین فلاط ایران که ارتفاع آن فوق هزار متر است (۱) و جلگه‌های باتلاقی مازندران که ارتفاعشان جز چند متر بالای سطح خزانبوده وبالنتیجه پائین تراز سطح دریای سیاه‌اند، تشکیل یک دیواره واقعی میدهد.

البرز در عرض ترین بخش خود یعنی آن قسمتی که در شمال تهران قرار گرفته است، پیش از ۸۰ کیلومتر بهنا ندارد، ولی در عوض ارتفاع آن بغايت وعظیم است.

کوه قشگ	۳۷۲۰	متر
کوه پلنگ	۳۴۷۰	»
آخت سلیمان	۴۰۰۰	»
قرل کوه	۳۶۰۰	»

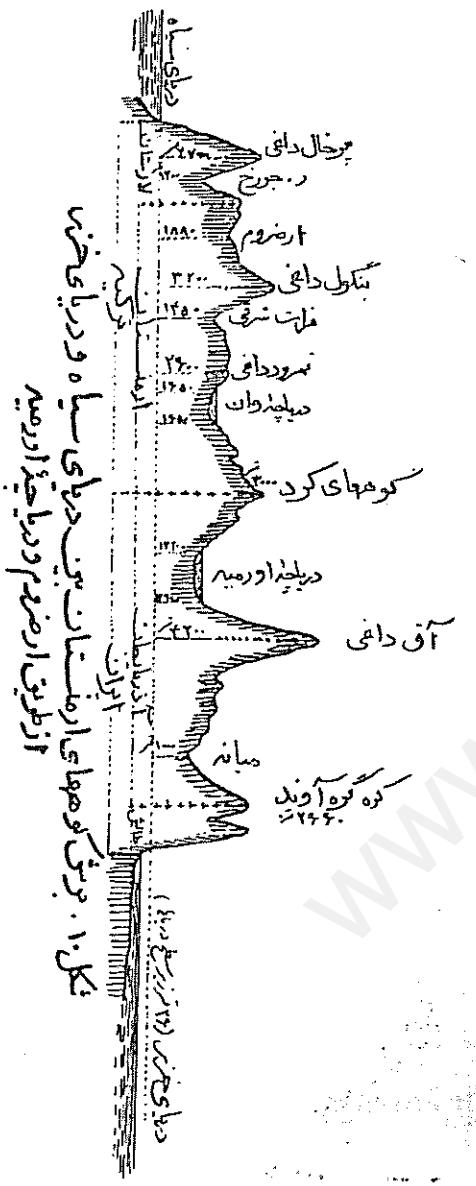
گردنه‌های مختلفی که بوسیله آنها ازین توده کوهستانی عبور می‌کنند خود ارتفاع زیادی دارند. بطوریکه هیچیک از آنها نیست که ارتفاعش کمتر از ۲۵۰۰ متر باشد، و من بمنگام توصیف و تشریح بخش مرتفع مازندران بتفصیل بموضع جاده‌های این کوهستان باز خواهم آمد.

این رشته جبال تا مشهد امتداد می‌یابد، و بآنکه اندازه آن بطور محسوسی نقصان یابد، تشکیل چنگک و قلاب‌های (کروشه) مختلف میدهد. بین استرآباد و شاهرود هنوز رشته البرز جالب توجه و مجمل است، معندها نزدناک بحضوره عظمت رشته جبال نقصان می‌یابد و دیگر جز بارتفاعات اندکی بالاتر از ۱۵۰۰ متر نمی‌رسد.

درینجاست که شاخه آرارات به دنباله رشته جبال قفقاز می‌پیوندد، دو دسته

۱- قروین ۱۲۷۰ متر، قشلاق ۱۲۰۰ متر، سلیمانیه ۱۴۰۰ متر، رباط کریم ۱۴۰۰ متر، تهران ۱۱۷۰ متر، ایوان کیف ۱۴۴۰ متر.

کردستان و کوههای تخت سلیمان و سهند با کوههای صحنه و الوند همدان چون خط فاصل و رابط (تژه دوئیون) می‌باشد.

حرکت که این ناهمواریها را موجب شده‌اند، در شمال و جنوب یک اندازه باعث بروز ضعف و سستی در زمین گردیده‌اند.

معندهای هیچ رودی ازین نقطه، از رشته کناره‌ای که تیغه وستیغش هنوز هم خط را دنبال می‌کند، عبور نمی‌نماید.

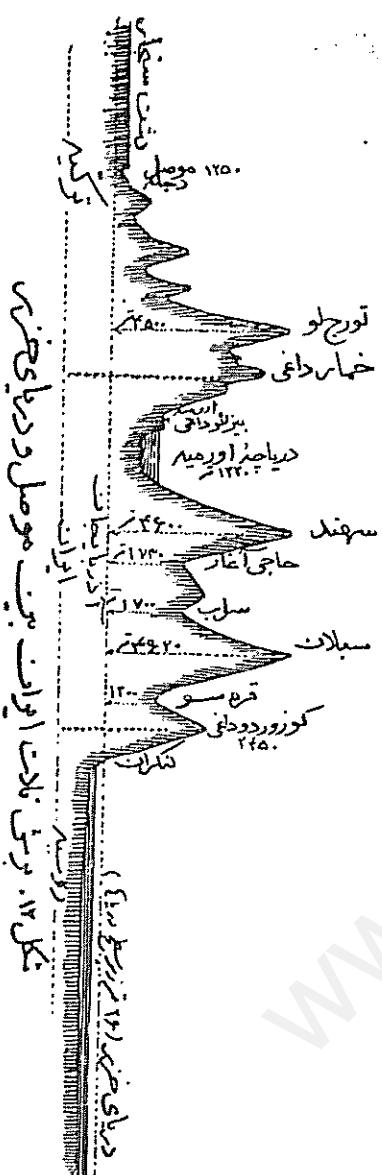
رشته کناره‌ای جنوبغرب :

با توجه باینکه رشته حاشیه‌ای شمال ایران در ساحل خزر تشکیل دامنه و خاک ریز فلات ایران را میدهد، بعید است که بخش شمالی حاشیه کردستانی فلات ایران، نقشی نظیر آن بازی کند. کوههای واقع بین آرارات و گردنۀ کله‌شین، بنظر می‌آیند که در ماوراء کشور ایران فلات ارمنستان را باصطلاح از زیر نگه میدارند (شکل ۱۰).

اگر ما دو گودالی را که از یک طرف آبهای ارمنستان و از طرف دیگر آبهای آذربایجان در آن مجتمع می‌شوند، باهم مقایسه کنیم، میبینیم که سطح دریاچه وان (ارتفاع ۱۶۵۰ متر) خیلی هرتفت از سطح دریاچه اورمیه (ارتفاع ۱۲۲۰ متر) بوده و در نتیجه کوههای کردستان کنار دریاچه اورمیه همانند و در حکم رشته البرز برای دریاچه خزر می‌باشند. بعلاوه، با توجه باینکه اختلاف سطح بین دریاچه خزر و فلات ایران در حدود ۱۱۰۰ متر است و بین دریاچه اورمیه و وان این اختلاف جز ۴۳۰ متر یعنی نصف آن یکی نیست، واضح و بدینمی است که نسبت‌ها عین یکدیگر نیستند.

بهر تقدیر، این رشته کردستان شمالی، بهنگامی که از ترکیه آمده قصد عبور از آنرا داریم، از یک سد تقریباً غیرقابل عبور کم اهمیت‌تر نیست؛ گردنها در آن بسیار مرتفع و قلل دائمًا از برف پوشیده‌اند.

در حالیکه در ارمنستان توده‌های کوهستانی در غرب خط مقسم المیاه قرار گرفته، در جنوب دریاچه اورمیه توده کوهستانی در شرق واقع شده و بین رشته جبال

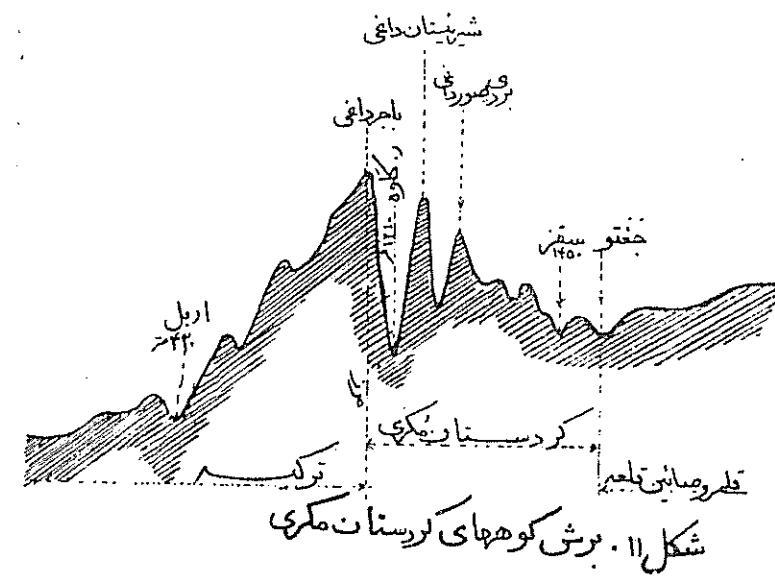

معبر و گذرگاههای ظایر آن نیز در جنوب و نزدیک سلیمانیه، در نقطه‌ای که رود دیاله از کوهها خارج می‌شود وجود دارد، اما هردو معبر جز آبهای را که از

در مقابل توده صحنه و مکری، در ترکیه رشته جبال بسیار عریض است، لیکن وضع وحال عادی بخود گرفته، و دیگر بضورت فلات خارجی مأموراء ایران نیست، بلکه بسمت این المهرین علیا بصورت دامنه‌ای فرود آمده، در سطحی پائین تر از ایران قرار گرفته است (موصل ۲۵۰ متر) (تصویر شماره ۱۱).

نتیجه چنین وضعی آنست که سلسله جبالهای بزرگتر و مهمتر نگهداری می‌شوند، در ترکیه بسیار سبب زحمت اند، در حالیکه در ایران، دامنه شرقی در میان کوهها و تپه‌های که بخشی از فلات ایران را می‌پوشانند، ناپدید می‌گردد.

در ارتفاعی برابر موصل، در نقطه‌ای که حالت عکس حالت فوق در اختلاف سطوحها محسوس است، در طرفین رشته جبال، آبهای ایران ازستینهای عمده عبور کرده و بخاک ترکیه می‌روند، و زاب کوچک (کیاوه) بعداز آنکه آبهای بخشی از مکری و باشه را در بستر خود جمع کرد، از گذرگاههای الان در نزدیک سر داشت عبور می‌کند.

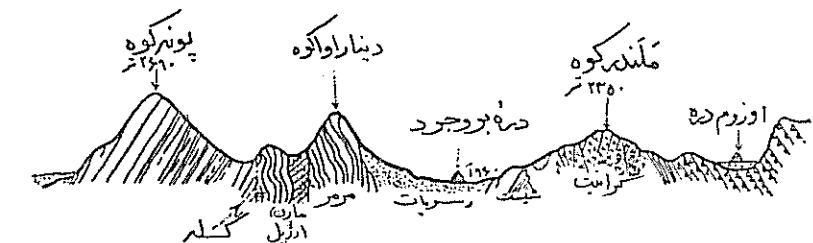
شکل ۱۱. برش کوههای کوستان مکری

این شکستگی شبیه بشکستگی است که من در رشته البرز در نقطه‌ای که قزل اوزن آنرا قطع می‌کند، خاطر نشان کردم.

خود توده‌گوهستانی آمده و فلات ایران را در پیرامون منطقه نفوذ خودشان می‌گذارند، عبور نمی‌دهند.

تقریباً و تخمیناً، در معتبر الان است که تظاهرات مستقیم بدیده‌های آتششانی پایان می‌پذیرند. از آرارات تا حدود این تکه‌ها و شترگاوها قابل از سنگهای که منشاءی گنیسی دارند و کم و پیش قدیمی و کهن‌هایند تشکیل شده‌اند؛ این حدود پیش رسمات‌اند که رشته جبال‌ها را تشکیل داده‌اند، دخایر رسوبی دریایی که در ازمنه قدیم در ته دریاها تشکیل شده‌اند، همراه با یک نظم و ترتیب و خدامات جالب توجه یکی روی دیگری قرار گرفته‌اند، در نتیجه در مقابل نیروها و فشارهای داخلی تشکیل یک توده مقاوم بسیار همه جنسی با مقاومتی یکدست، داده‌اند.

من اینجا در صدد تحقیق این نکته که رسوباتی که سابقاً محل فعلی فلات ارمنستان را می‌پوشانیده‌اند چه شده‌اند نیستم. این رسوبات ناپدید شده‌اند، یا جز قطعاتی از آنها بجا نمانده‌است، در حالیکه در رشته جبال‌های گرداشتان کرمانشاه ما کلیه رسوبات را در موقع ابتدائی و اولیه معرفت‌الارضی شان، بازمی‌یابم، منتهی کم و پیش دستخوش حرکات و اغتشاشات بزرگی که فلات ایران را بنسبت سطح فعلی دریاها ارتفاع زیادی داده‌اند، شده‌اند.

شکل ۱۲. برش کوههای لرستان در بروجرد

حرکات و نیروهای عظیمی که طرز قرار گیری و موقعیت فعلی فلات ایران ناشی از آنهاست، در جنوب ایران قدرت عمل کافی برای تراکاندن پوسته رسوبی و بیرون

ریزیهای آتششانی و تغییر چهره زمین نداشته‌اند، مواد مذاب و مایع مستقیماً فعالیت ننموده‌اند. لیکن در جنوب گردستان و ارستان فشار داخلی طبقات رسوبی را چین داده، و توده‌های کوهستانی که ایران را از بین النهرين جدا می‌سازند، بوجود آورده است.

بین نقطه‌ایکه در فلات ایران در آنجا طبقات معرفت‌الارض افقی قرار گرفته‌اند و نقطه‌ایکه در آنجا کوههای لرستان شروع می‌شوند، شکاف طوبی قرار دارد که سنگهای گرانیتی آنرا پر کرده‌اند. این تنها فوران و اندفاع آتش فشنای است که در درسراسر رشته جبال لرستان توان دید.

ارتفاع جلگه‌های گلده به نسبت جلگه‌های فلات ایران ناجیز است. این اختلاف سطح با یک سری چین که بتوسط همین طبقات در قسمتهای گود و فرورفته (کار) ایکه عبارتند از دره‌هایی متشکل از یکسری پلکان که هرچه بفلات ایران نزدیک شویم ارتفاع بیشتری می‌یابند، جبران می‌گردد.

این چنین‌ها مطلقاً منظم‌اند، قسمتهای برآمده و گوژ آنها بخط مستقیم موازی کشیده شده‌اند.

هرچین دارای نقطه حد اعلائی است و این نقطه اعلا بتوسط کوههای از قبل هشتاد پهلو، رزده‌کوه و غیره با جلگه‌های مانند دشت خاوه مشخص شده‌اند. کوههای بسیار هم جملگی نزدیک فلات قرار گرفته‌اند، این کوهها غالباً ارتفاعشان از ۴۰۰ متر می‌گذرد.

چنانچه در بالا گفتم، بین النهرين چیزی جز دنباله خلیج فارس نیست، بخشی است از آن که بعدها بتوسط رسوبات دجله و فرات، و خرده سنگهای خرد و زیر و گرد شده کوههای ارمنستان و گردستان پرشده است.

در میان این جلگه هموار که تقریباً حالت افقی کاملی دارد، چند جزیره کوچک کوهستانی سر از خاک برون آورده است مانند، جبل هرهین و کوههای «نیجار جنوبی». این جزایر کوچک جز قسمتهای بسیار هرتفع چین‌هایی که امروز زیر

رسوبات مدفون شده‌اند نمی‌باشند، زیرا محقق است که عمق و ته‌گودی و فرورفتگی بین النهرین بمانند کوههای لرستان چین خورده است، هنتری با نیروی کمتر از رشته هم‌اصلی، چه این منطقه از نقطه‌ای که منشاء حرکات تحت‌الارضی بوده فاصله زیادی دارد لیکن شرائط عمومی و سیستم ناهمواری دره‌رو جایگسان است.

آبهای دره‌های لرستان، از طریق این پلکان‌ها طبقه بطبقه تا خود فلات پیش هیرونده، البته نمیتوانند بفلات ایران سرزمینی که از خود آنها مرتفعتر است بروند، عکس این آبهای کوشند که گوادالهای مجاور و خلیج فارس را تصرف نمایند، با این ترتیب نباید از ملاحظه این نکته که کلیه رودهای لرستان بسمت جنوب و جنوب‌غرب جاری‌اند تعجب کرد.

کرخه، آبدز، کارون بترتیب، یکی بعداز دیگری دیوارهای را که سر راهشان مانع بوده‌اند قطع کرده، در آنها ایجاد شتر گلوهای با جدارهای بسیار بلند و مرتفع می‌کنند که ضمناً آنها گذرگاههای گشوده شده‌اند، سپس با راهی درمیان رسوبات ابرفتها به شط العرب می‌پونندند.

در بعض دره‌ها مثل دره‌شیراز آبهای برای شکستن و برشدن سد و بندهای طبیعی نه بقدر کافی قوت داشته و نه فرازان بوده‌اند، تشکیل دریاچه‌های داده‌اند. لیکن نباید پنداشت که دریاچه شیراز جزء فلات ایران بمنعی دقیق کلمه است، این حالت مخصوصی است و این دریاچه در رشته فلات کناره‌ای واقع شده است و از آنجه که در دره‌های لرستان اتفاق افتاده یعنی از تمرکز و تجمع آبهای در جلو و پشت یک مانع مصون مانده و تا روزگار ما بعیان مانده است.

دشت خاوه سابقاً دریاچه بزرگی بوده که سدهای خود را شکسته است. همچنین است وضع جلگه بروجرد که آثار آنهم هنوز درین محل باقی است. از ابتدای سليمانیه (ترکیه) سلسه جبال کناره‌ای ایران بسیار منظم است. این رشته جبال از شمال‌شرق به شمال‌غرب پیش میدود؛ سپس در ازتفاعی برابر ارتفاع

بندر بوشهر بملایمت بسمت مشرق خم شده و فرود آمده، به بلوچستان و آنطرف هرمز رفته، ناپدید می‌گردد.

بعلاوه، این انحنای، بسمت جنوب در شکل هندسی خلیج فارس که تشکیل و شکل یابی آن متعلق بهین سیستم ناهدواری است، همچنین جبل اخدر از لحاظ شکل عمومی جز دنباله‌ای ازین انحنا در عربستان نیست.

من ملاحظات عمومیم را در باره رشته جبالهای کناره‌ای ایران بهمینجا متوقف می‌سازم. من از آنجه که مدت دو سال دیده و مطالعه کرده بودم صحبت کردم؛ مراجعت بکتب تخصصی درباره جنوب‌شرقی ایران و بلوچستان، همچنین نقشه‌های این ممالک را بعده دقت و توجه خوانندگان می‌گذارم، آنها با نظری اجمالی در آن نقشه‌ها خواهند دید که روابط و پیوستگی‌های چینه شناسی بین فلات ایران و هندوکش و هیمه‌الایا کدامست.

و بشدت ناسالم است.

در جوار آرارات، آذربایجان، سرزمینی است بسیار کوهستانی، بالنتیجه آب در آن فراوان و منطقه بسیار غنی است. معهدها بسبیب هجو کامل جنگل‌های بعض نواحی، زراعت از پای کوهستانها و اطراف چشمه‌ها و رودخانه‌ها دور نمی‌شود. در قردادغ، هنوز جنگل‌های وسیعی هستند که رطوبت زیادی برای منطقه فراهم می‌کنند. لیکن آنطرفتر و در حوضه دریاچه اورمیه، آب بسیار کمیاب و ایرانیها با تحصیل آن از قعر زمین بوسیله دالانهای زیرزمینی (منظور کاریز و قنات است. مترجم) و آوردن آن بکشتزارهای خود اعجاز می‌کنند. نواحی آجی‌چای و دامنه شرقی سهند نیز چنین وضعی را دارند.

نواحی اطراف اردبیل، بر عکس با مزایات‌رند، این نواحی از برفهای سبلان رطوبت‌لازمرا برای زراعت خود دریافت داشته، سکنه با توزیع عادلانه‌آبها، بهترین وجهی از آن استفاده می‌کنند.

اما غنی‌ترین منطقه آذربایجان بی‌چون و چرا اورمیه است که با دریافت آب رودهای جبال‌کردستان و استفاده از آنها، ناحیه را بیکی از حاصلخیزترین نواحی ایران تبدیل کرده است.

کردستان مکری، واقع در میان کوهها، بدینخانه بسیار برهنه، بهمین دلیل بخش اعظم از زمینهای آن بعلت فقدان آب باز است.

در جنوب آذربایجان، منطقه ایست کاملاً سیراب و مشروب، رود بزرگ قزل اوزن آنرا پیموده و در آنجا شاخه‌های متعددی با آن پیوسته تروت و غنا را بفلوات وسیعی که ارتفاعشان بین ۲۰۰۰ و ۱۰۰۰۰ متر تغییر می‌کنند می‌کشاند و می‌برد. قزل اوزن مهمترین رودخانه ایران است، این رود از کردستان صحنه سرچشمه‌گرفته آبهای سگروس را به نگام عبور از آن، و آبهای سهند، و حتی آبهای کوههای مجاور همدان را دریافت میدارد.

نواحی حاصلخیز

چنانکه در بالا گفتم، فلات ایران میتواند بدو بخش متقسم گردد؛ یکی بخش حاصلخیز؛ دیگری بخش باز و عقیم.

تمامی بخش واقع در زاویه آرارات بسیار حاصلخیز است. این ناحیه در جنوب‌شرق، در امتداد خطی که از تهران به قم می‌رود پایان می‌پذیرد، آنطرف تر، کویرها قرار گرفته‌اند.

با این‌ترتیب خراسان مانند عقبه و یا پاشنه رشته‌های کناره‌ای مقابل فلات سرزمینی است بسیار حاصلخیز؛ بعلاوه ایران، بجز بخش هموار مرکزیش هرجاکه آب کافی داشته باشد روی هم رفته کشور بسیار حاصلخیزی است. بنابرین برای آنکه خواننده دقیقاً ارزش ملکی و عقاری این سرزمین زا دریابد، لازمست رژیم آبهای اینکشور بطور کلی مورد مطالعه قرار گیرد.

درست مت چپ و راست دریای خزر دو جلگه با افقیتی نسبتاً کامل قراردارند، جلگه ترکمن، نزدیک استرآباد، و دشت مغان در جنوب کورا.

ایندو جلگه ترکیب معرفت‌الارض همانندی دارند؛ هردو از رسبات بسیار نرم تشکیل شده، در چند متری بالای سطح خزر قرار گرفته، در هردو رودخانه‌هایی است که آنها را از بالا به پایین می‌پیمایند و جز آب بر فهای زهستانی و بارانهای بهاری دریافت نمیدارند.

از آنجا که خاک آنها ارزیلی و افقی است، آنها در آن مدت مدبدي توقف کرده و تنها تبخیر آنها را از میان بر میدارد. استپ ناسالم و باز است.

بین دو استپ، در یک سطح معین، مناطقی وجود دارد که باتلاقهای خزر گفته می‌شوند. باند و حاشیه طوبیلی که در پای البرز کشیده می‌شود و با دریافت آبهای کوههای برفی و بارانها دائمًا مشروب و سیراب است، نهایت درجه حاصلخیز

در شمال فلات ایران، کوههای رشته کناره‌ای جز بمقدار کم آب تهیه نمی‌کنند، بهمین جهت قبل از آنکه بمعنی دقیق کلمه بجملگه بر سند مصرف میگردد؛ بهمین دلیل است که در تهران آب بد و کمیاب است و معناداً پایه خشت جز در چند کیلومتری باز جبال قرار ندارد و مبالغ هنگفتی برای آوردن آب چشمها با آن خرج شده است.

فائدۀ ای ندارد که من از لرستان و کردستان گرمانشاه صحبت کنم، آنچه که من ازین کوهها گفتم برای نشاندادن فراوانی آب در اینجا و فقر اهالی آن کفايت می‌کند، و این منحصراً مربوط به تنبلی و توحش اعلاف درجه آنهاست.

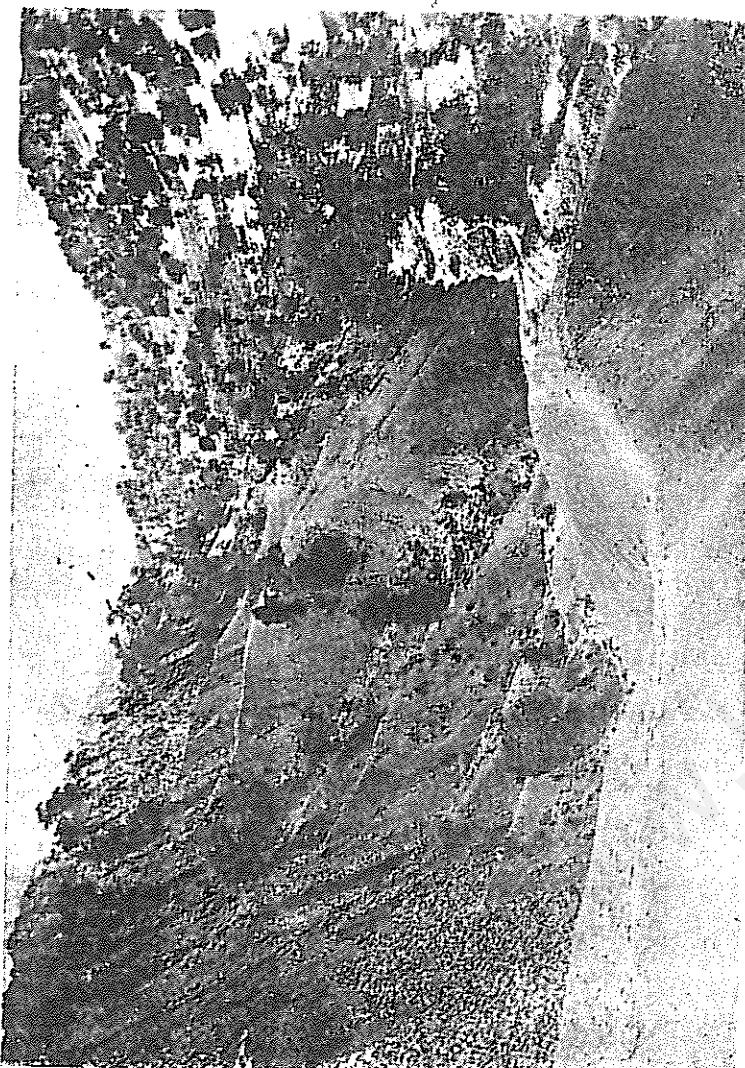
دشت همدان در نتیجه مجاورت الوند و چشمه‌های متعدد غذی است، همچنین اند مازایر، بخش‌ای سیلاخور، جاپلاق، فربد، و حوالی اصفهان که مازاد آب‌های توده مهم جبال لرستان را دریافت میدارد. اما وقتیکه از سوی قم و کاشان بسمت داخله پیش میرویم، آب کمیاب‌تر شده و نواحی بتدریج کمتر حاصلخیز می‌شوند.

عربستان (۱) و پشتکوه تقریباً خصائصی شبیه بهم دارد، در کوهستانها که قلمر و چادرنشینان است، در دل دره‌های کوچک و جنگلها، در پای این تودهای عظیم که تابستان هم برف در آنها می‌ماند، آب فراوان است، لیکن در جملگه کمیاب و شورمزه بوده، بطوریکه در یرون از اراضی که با انحراف آب رودهای بزرگ قابل آبیاری نیست، منطقه مطلقاً بایر و جز با مراعع زهستانیش بهنگام باران منابعی عرضه نمیداردند.

آنچه که گفتم عیناً در مورد شیراز و خراسان صادق میباشد: مسئله حیاتی برای ایران آب است، و آب علت اصلی میحو کامل جنگلهای فلات ایران است.

هر کجا که ایرانی، و بطور کلی مسلمان و عرب با میگذارد، درخت ناپدید میگردد، آنها آنرا می‌برند، بی‌آنکه با آن نیازی باشد خراب و ضایع می‌کنند، بدون آنکه برای آینده ذخیره کنند، زیرا، او نه فقط خود پرست است و در صدد رعایت

۱- مراد خوزستان است - مترجم.

مال غیر نیست، بلکه پیش بین هم نباید، تا وقتی که چوب گران است، درختان میوه اش را پشت سر هم بخاطر پول در زمستان می فروشد؛ و جز بحاصای که همین درخت شش ماه بعد و بعداز آن هرساله باو میدهد نمی آندیدش. امروز مردم ایران جملگی زیان خطوط و خطای خود را می برند، اما نه تنها کمک در جبران این خطای که هر تکب شده اند بلکه کوشش برای فهماندن آنها نیز بی ثمر است. (۱)

نوآخی باقی و عقیم

مرکز فلات ایران سابقاً بتوسط دریاچه بزرگ نمکی اشغال بوده است، بهمنگونه که امروز دریاچه اورمیه هنوز در مرکز آذربایجان است. اما، اندک اندک پوشش جنگلی کوهها ازین رفتہ، دریاچه ناپدید گشته و جلگه‌ای پوشیده از مواد مایع دار و مطلقاً عقیم در محل خود بجا گذاشده است.

در سمت راست جاده بین تهران و قم، هنوز چند باتلاق نمکی توان یافت که با قیمانده دریاچه قدیمی نمک است، در بسیاری از نقاط خراسان و شیراز نمونه های دیگری از آن موجود است.

املاح موجود درین دریاچه‌ها چون املاح موجود در کویرهای امروز، از شستشوی طبقات معرفت‌الارضی بتوسط آب باران ایجاد شده‌اند، قسمت اعظم آنها کلرود و سولفات دوسود و سولفات دومنیزی است که در رسوباتی که ایران از آنها تشکیل یافته بفرآونی موجود است.

وقتی که رشته‌های کناره‌ای ایران را چند باری به پیمانیم، منشاء این املاح برایمان بازشناخته می گردد.

لار مازندران، آبهای پهلوی (پلور. مترجم) و رینه بدروجه تعجب آدری

۱- بدون شک نویسنده در چند سطر فوق توجیهی واقعاً علمی و جغرافیایی نداشته است مترجم.

پاک و صاف‌اند، این آبها از کوهستانهای دماوند فرو می‌ریزند، بسمت پائین دست، در ودهن، رودخانه چشمه‌سارهای را که از طبقات آرژیایی پوشیده از مواد نرم نمکین خارج می‌شوند، دریافت میدارد، درنتیجه بسرعت شور و نمکین شده، بطوری‌که از عمارت بعد آب بسیار تلخ شده و دیگر قابل آشامیدن نبوده، بسیار ناگوار و ناسالم است.

رودی بسیار مهم، چون کرخه، تا وقتی که گماماسب نامدارد آبش بسیار شیرین است، اما در تماس با ارزیلهای گچی هلیلان، شور شده و وقتی که تحت نام سیمره جریان می‌یابد با دریافت چشمه سارهای از سمت چپ و راست که زایده توده‌های گچی‌اند، شورتر و نمکین‌تر گشته بالاخره در حدود شوش این رودخانه مواد نرم نمکین در سواحل خود بجا می‌گذارد.

تنها رودخانه‌های شوش که آبشان آشامیدی و گواراست کارون و آبدز است، زیرا که این رودها در سیر خود در میان گنج‌ها با آن مقدار آب که برای کم نگاهداشتن درجه شوری کافی است، جریان دارند.

برای شناختن خوبی یا بدی چگونگی آبها، من روش خالی از اشتباہی داشتم که برای آن میتوانستم لگنچه عکاسی ام را آماده کنم، و من بکرات مجبور شدم که ظهور پلاک ولوحه‌ها را بخاطر بدی نوع آبی که سر راهم می‌یافتم، بتأخیر اندازم. کارون، آبها شور خود را بدریا می‌برد، در حالیکه در آذربایجان، آجی چای

(رود تلخ) (۱) و دیگر رودهای این حوضه مواد محلول در آبها خود را بدریاچه اورمیه میریزند، و چون سطح دریاچه برای تغییر نمی‌کند بالنتیجه درجه شوری هر تیاً رو بافزایش بوده، بحدی که دیگر حیوانات و گیاهان نمی‌توانند در آن زندگی کنند.

بهنگامی که بخش اعظم ایران پوشیده از جنگلها بوده، باران خیلی بیش از

روزگار ما می‌باریده، تبخیر بسیار کمتر و رطوبت مدت بیشتری در زمین خود را حفظ می‌نموده است.

کوههای کناره‌ای ایران و کوههایی که در میان فلات برآمده‌اند، بدریاچه‌ای که بخش پست هملکت را پوشانیده است. رودها و جویبارها و انهر متعددی که هنوزهم غالباً بستر شان را میتوان یافت، میفرستاده‌اند.

ابن آبها کم و بیش شور بوده‌اند و بهمانگونه که امروز درمورد اورمیه اتفاق می‌افتد روز بروز بر درجه شوری‌شان افزوده می‌شده است.

سپس محو و ازین رفتگی جنگلها اتفاق می‌افتد، چشمه‌سارهای از خشکند، رودها از جریان باز می‌ایستند و دریاچه‌ها، با بجا‌گذاردن نمک زارها، خشک می‌گردند. با این بودن زمین موجب می‌شود که رودخانه‌ها در پای کوهها، آنجا که ارتفاعات بزرگ رطوبت را نگه‌نمیداشته‌اند، آنجا که بالآخره دیگر دست خرابکار بشر برای نابود کردن بقدر کافی قوی نیست، متوقف شوند.

اگر ازحالات فعلی دریاچه اورمیه قیاس کنیم، کویری که امروز نیمی از فلات ایران را می‌پوشاند، مستقیماً مفید بجهال مسکنه نبوده است، لیکن این کویر بسیار وسیع بوده و محققان بمناطق هم‌جاور اقلیمی مرطوب‌تر و درجه حرارتی نا-تترمیداده و بالنتیجه موجب حاصلخیزی این نواحی امروز منعدم می‌گردیده است.

کشیده شده‌اند وجود خارجی ندارد، در مازندران و کناره دریای خزر بسیار فراوان و در بخش‌های مرتفع لرستان و کردستان و در آذربایجان، آنجاهایی که همسایگی کوه‌های بزرگ ابرهارا جلب می‌کند کمتر نایاب می‌باشد.

این خشکی بغايت فلات مرکزي، باز هم برادر بادهای جنوبي که از عربستان آمده و آنکه رطوبت خود را در کوه‌های لرستان بصورت شبنم ازدست میدهدند و دم سوزان خود را با ايران می‌اورند تشدید شود. در دل تابستان؛ در این ناحیه، گرم‌گرما غیر قابل تحمل و میزان الحرارت غالباً در سایه به ۶۰ درجه میرسد.

بر اثر فقدان تقریباً رطوبت در جو، شبها نسبتاً خیلی سرد بوده، مخصوصاً حوالی صبح، بهنگامی که زمین برادر تشبع حرارتی را که در روز جذب کرده از دست میدهد، دیگر طبقات جو مجاور خود را گرم نمی‌کند، از نیروست که در ساعت ۲ صبح بعید نیست درجه حرارت به ۱۴ یا ۱۵ رسیده و بهنگام طلوع خورشید میزان حرارت را ۳۰، ۳۱، ۳۲ درجه بالای صفر بهینم.

باین گرمای منتهای درجه، گردبادهای نمکی بسیار فراوان که توده قابل توجهی از مواد فوق العاده نرم را بلند کرده و خورشید را تیره و تار ساخته و مسافر را مجبور می‌کنند که تمام روزرا در میان یک ابرگس و سوزان بسربرد، افزوده می‌گردد در کوه‌های نمکزار بمعنی دقیق کلمه، انعکاس نور مواد نرم نمکی نیز بر مشکلات راه اضافه می‌گردد، بنحوی که کاروانها در مدت ۶ ماه راهپیمانی روزانه را قطع و جز شب حرکت نمی‌کنند.

بورزوی این فلواتی که حداقل هزار متر برآمدند، زمستانهای بسیار خشن و سخت زمین خود را بایک طبقه برف ضخیم می‌پوشاند، و از همان موقع مسافت غیر ممکن می‌گردد، زیرا، منازل بسیار طویل، روزها بسیار کوتاه، همچنین مسافرین جرات نمی‌کنند، در دل این اقیانوس برفین، آنجا که هیچ کوره راهی نشانگذاری نشده

آب و هواء، نبات، حیوان

آب و هواء در صفحات قبل دیدیم شرائطی که بخش‌های مختلف ایران بحسب ناهمواری‌های خاک در آن قرار گرفته‌اند، چه‌اندازه باهم اختلاف دارند، بنابرین بهنگام بررسی فلات ایران نباید از تفاوت‌های بسیار مشهود در آب و هواء و محصولات طبیعی، از یکطرف و کوه‌ها و مناطقی که در پای رشته‌های کناره‌ای کشیده هی شوند، از طرف دیگر، بشگفت افتم.

بر روی فلات، در تمام نواحی مجاور کویر نمکزار، جز در زمستان و بهار، تقریباً بمدت سه ماه، باران نمی‌بارد، و برادر بهنگام مطلق زمین آبها چند هفته در قعر دریاچه‌های قدیمی مجتمع می‌گردند.

بر فهای وافریکه در سردرین بخش از سال (بطور متوسط و میانگین از ۱۰ دسامبر تا ۱ مارس) می‌بارند، به‌محض تابش خورشید با نهایت سرعت ذوب شده، آبهای آن در کمترین پیچ و خمها و ناهمواریها تبدیل بسیاب گشته، تقریباً بی آنکه زمین را خیس کنند بیانلاقهای نمکی پیوسته یا راه دریا پیش همگیرند.

بمجرد ذوب یخها و بر فهای بارانهای کم قوت و معمولاً کم مدت شروع می‌شوند، درینهنجام خورشید آتشین بسرعت این دریاچه‌های کم عمق و رطوبت را خشکانده و رطوبت حاصله از آن بصورت برف و باران در کوهستانهای مرتفع البرز و قفقاز هم‌گزشده، فلات مرکزی را مطلقاً محروم می‌گذارد.

دیوارهای مرتفعی که از تمام جوانب فلات ایران را محدود می‌کنند و بعلت ارتفاع قابل توجه‌شان دائمآ سرد‌اند، بعد از جذب رطوبت مختصه فلات، مانع ازین هی شوند که ابرهای شمال و مغرب بجلگه‌ها رسیده، و درین راه آنها هر اکم می‌سازند. بهمین دلیل است که اگر باران در تمام در تابستان در کوهستانهای مرتفع البرز و قفقاز

و جایی که نقاطی که شب را میتوان در آن گذراند بسیار نادر و تقریباً همیشه بینترین و جهی تجهیز شده‌اند، بمثرا جوئی پردازند، نادر نیست که در این دشتها میزان الjerarه را ۲۰ درجه زیر صفر بهینم و هر کاروان که نتوانسته باشد قبل از طلوع روز بمنزل رسدمسلمان محاکوم بمرگ است.

در تهران، قزوین و در تمام مناطقی که با البرز کشیده شده‌اند، درجه حرارت همان است که در کویر نمکزار بالا کن آب‌های کوهستانها کم بر طور دقیق تقسیم شده‌اند امکان واجازه زراعات نسبتاً پرباری را داده و دهات متعددی بمسافرین عرضه میدارند در تمام حوضه قزل اوزن و در منطقه همدان، بروجرد و اصفهان وضع بهمین قرار است. در تابستان در این مناطق زراعات خوبی دیده میشود، در زمستان، تنها دهات نشان میدهدند که آنها نقاطی مسکون در زیر برف‌اند.

در تبریز و آذربایجان، آب و هوا تقریباً بهمانگونه است که در قفقاز صغیر، در ایران و تفلیس. در زمستان بسیار سرد (میزان الjerarه نیز گاهی ۳۰ درجه زیر صفر را نشان میدهد)، در تابستان این مناطق بسیار گرم (دراینجا ۴۰ و ۵۰ درجه در سایه معمولی است)، لکن آباد و غنی و مسکون اند، دهات این سامان بسیار بهمیگر نزدیک اند، کاروایها اگر نه در کمال امنیت، حدائق میتوانند باشانند زیادی به توفیق در سفر خود در آنها بگردش پردازند.

منطقه کوهستانی واقع در دو هزار متر ارتفاع، از ماه اکتبر متر و نه ماهه، و تا ماه هه بصورت صحراء باقی می‌ماند، چادر شینان بخشی که در پائیز باران دریافت داشته و در زمستان خرم‌اند فرود آمده در آن چادر میزند. اینان بر حسب شدت سرما و اهمیت درجه نزول برف لایقطع جای خود را عوض می‌کنند، لیکن هیچکس دیگر روی فلوات مرتفع مسکن ندارد.

این قانون که برای نواحی قلمرو کوچ‌نشینان عمومی است، در کوههای که بوسیله مردم بکجاشین مسکون شده تقنی میگردد. از اینروزه که ما در دره لار، ده رینه،

را واقع در ارتفاع ۲۰۸۰ متری، و در قردهاغ، ده آقالو را در ارتفاع ۱۹۶۰ متری و بسیاری دیگر را در ارتفاعی هنوز هم کمی بالاتر می‌بینم، ولیکن بندرت ارتفاعشان از ۲۵۰۰ متر تجاوز می‌کند.

این مواضع مرتفع در تابستان خنک و مطبوع است، اما در زمستان در برف مدفون و معمولاً از هر نوع رابطه بادیای خارج می‌روم‌اند.

در فصل موقوف بمانند ران، خوانده تحقیق بسیار کاملی درباره آب و هوا شناسی دره لار و ملل عمده خواهد یافت، چون باید درباره باین‌طلب باز گردد، زائد است که در اینجا بتفصیل درباره این‌مسئله حرف بزنیم.

دو بخش پست مملکت که باید راجع بآنها صحبت نمود عبارتند از: استپ‌ها و مرداب‌های خزر، در شمال، و عربستان^۱ و حوالی بین‌النهرین در جنوب.

چنانچه در بالانشان دادم، مازندران بخش مرکزی یک قوس عظیم از کوههای البرز را اشغال می‌کند و در نتیجه از شرق و از غرب بجنوب توسط کوهها حفاظت شده است. بنابراین، این منطقه جز بادهای شمال‌غربی و شمال‌شرقی، که برای رسیدن بآن باید از دریای خزر گذشته بار رطوبت گیرند، دریافت نمی‌کند. تأثیر این بادها در مازندران باین ترتیب تعديل آب‌وهوای این منطقه می‌باشد.

ابرهاي ضخیمی که فراز دریای خزر تشکیل می‌شوند، وقتیکه توسط بادهای شمال رانده شوند، در ارتفاعات البرز متر اکم شده و در جلگه‌های پست تبدیل بیاران می‌گردند. نتیجه این اوضاع واحوال آنکه، در مجاورت دریا رطوبت بهمان اندازه برای عمل مستقیم باران که برای آب‌های روانی که از کوهها سر ازیراند زیاد می‌باشد، آب که در فلات ایران آنقدر کمیاب است در مازندران با فراط وجود دارد.

اما درباره درجه حرارت باید گفت که در اینجا ثابت‌تر از کلیه مناطق مجاور

این باد را بـالنوع باد جنوبغرب را از جـلگه مـی راند و خـود حـاکم بر آن نواحـی شـود، این بـاد هـوـجـب حـاـصـاـخـیـزـی مـی گـرـدـد، زـیرـاـ بهـمـراـهـ آـن بـارـان مـی بـارـدـ، اـبـرـهاـ، درـکـوهـهـایـ لـرـسـتـانـ، اـنـبوـهـ وـتوـدـهـ شـدـهـ، پـشـتـکـوـهـ وـشـوـشـ رـاـ بـوـشـانـدـهـ وـآـبـهـایـ خـوـدـرـاـ بـروـیـ آـنـهـاـ جـارـیـ مـیـ سـازـنـدـ.

این ابرـهاـ اـزـ اـقـیـانـوسـ وـخـلـیـجـ فـارـسـ مـیـ آـیـندـ، درـمـاهـ اـکـتـبـرـ آـنـهـاـ رـاـ مـیـ بـینـیـمـ کـهـ باـهـسـتـگـیـ بـسـوـیـ شـمـالـشـرقـ بـیـشـ مـیـ وـزـنـدـ. هـمـینـ اـبـرـهاـ هـسـتـنـدـ کـهـ بـخـشـ اـعـظـمـ بـرـفـهـایـ دـوـجـلـگـهـایـکـهـ درـسـمـتـ وـچـپـ وـرـاسـتـ مرـدـابـهـایـ خـزـرـ رـامـسـدـودـ مـیـکـنـدـخـیـایـ بـیـشـترـ درـ مـعـرـضـ بـادـهـایـ سـرـدـ قـرـارـ دـارـنـدـ؛ هـمـچـنـینـ تـبـایـدـ اـزـ دـیدـنـ آـبـ وـهـوـایـ مـشـابـهـ درـ اـسـتـپـ شـمـالـیـ قـفـقـازـ کـبـیرـ وـمـاـورـاـ، خـزـرـ؛ تـابـسـتـانـ سـوـزـانـ وـزـمـسـتـانـ سـرـدـ، تـعـجـبـ نـمـوـدـ.

درـ مـازـنـدـرـانـ، بـرـعـکـسـ، مـیـزـانـ الـحـرـارـهـ بـنـدـرـتـ درـ زـمـسـتـانـ دـوـ یـاـ سـهـ درـجـهـ زـیرـ صـفـرـ وـ درـ تـابـسـتـانـ ۰۴ـ درـجـهـ بـالـایـ صـفـرـ رـاـ نـشـانـ مـیـدـهـدـ، جـوـ درـ اـینـجـاـ بـسـیـارـ مـرـطـوبـ، بـارـانـ دـائـمـاـ مـیـبـارـدـ.

بطـلـوـرـیـکـهـ مـاـلـحـظـهـ مـیـشـودـ روـیـهـرـفـتـهـ اـیـرانـ، کـلـیـهـ آـبـ وـهـوـاـهـاـ؛ اـزـخـشـکـیـ شـدـیدـ فـلـوـاتـ تـاـ رـطـوبـتـ خـارـقـ العـادـهـ مـاـزـنـدـرـانـ، وـ اـزـ خـشـوـنـتـ سـرـمـاهـهـایـ اـذـرـاجـلـیـ درـ کـوـهـهـایـ هـرـتـفـعـ تـاـ خـشـکـیـ سـوـزـانـ صـیـحـارـیـ وـ کـوـیرـهـاـ درـ عـرـبـسـتـانـ، عـرـضـهـ مـیـدارـدـ.

بنـاـبـرـینـ مشـاهـدـهـ اـخـتـلـافـ بـسـیـارـ زـیـادـ وـمـشـهـودـ درـ نـباتـ وـحـیـوـانـ نـرـاجـیـ مـخـتـالـ اـنـ کـشـورـ وـسـیـعـ تـعـجـبـ آـورـ نـیـسـتـ.

منـ، کـرـفـتـارـ بـارـوـبـنـهـ بـسـیـارـ زـیـادـ وـلـیـ لـازـمـ بـرـایـ تـحـقـیـقـاتـمـ کـهـ اـینـکـ بـرـغمـ خـودـ بـاـ خـودـ دـاشـتـمـ، بـودـمـ، وـاسـبـابـ وـلـوـازـمـیـ کـهـ بـمـنـ اـجـازـهـ مـشـاهـدـ وـمـطـالـعـهـ دـقـیـقـ وـضـعـ رـطـوبـتـ هـوـاـ رـاـ بـدـهـدـ بـاـ خـودـ نـیـرـدـ بـودـمـ. مـعـهـذـاـ اـزـ آـنـجـاـ کـهـ مـنـ شـیـشـهـهـایـ عـکـاسـیـ رـاـ بـکـرـاتـ ظـالـهـرـاـ مـیـسـاـخـتمـ، وـهـمـهـ اـیـنـ شـیـشـهـهـایـ یـاـکـ وـرـقـهـ نـازـکـ بـاـ شـهـشـاـتـیـ مـعـینـ اـزـ زـلـاتـینـ دـاشـتـنـدـ، توـانـسـتـ بـدـونـ بـکـارـبـرـدنـ اـبـزـارـمـخـصـوـصـ تـنـهـ بـاـ یـادـداـشـتـ، مـقـدـارـسـاعـتـهـ اـیـ کـهـ بـاـذـکـهـایـ هـنـ درـ نـقـاطـ مـخـتـلـفـ خـشـکـ مـیـشـدـ؛ یـاـکـ تـصـورـ کـافـیـ اـزـ وـضـعـ رـطـوبـتـ جـوـ بـدـستـ آـرـمـ، فـکـرـمـیـکـنـمـ دـادـنـ تـعـرـفـ وـ اـطـلاـعـاتـیـ کـهـ بـاـ اـیـنـ رـوـشـ مـشـاهـدـهـ وـمـطـالـعـهـ فـرـاـهمـ منـ شـدـهـاـنـدـ بـصـورـتـ یـاـکـ جـدـولـ درـیـنجـاـ مـقـیدـ وـ جـالـبـ باـشـدـ.

درـ فـرـانـسـهـ، درـ مـاهـ زـوـيـهـ، بـاـگـرـهـایـ مـتـوـسـطـ، شـیـشـهـهـایـ عـکـاسـیـ درـ هـدـنـ ۶

دـیـگـرـ استـ. بـعـضـیـ اـزـهـوـلـفـینـ عـلـتـ آـنـراـ تـزـدـیـکـیـ بـفـلـاتـ اـیـرانـ دـانـسـتـهـاـنـدـ، مـنـ بـسـمـ خـودـ آـنـراـ هـنـجـصـرـاـ نـاـشـیـ اـزـ هـوـقـیـتـ هـمـتـازـ اـیـنـ مـنـاطـقـ حـفـاظـتـ شـدـهـاـیـ کـهـ درـ مـعـرـضـ بـادـهـایـ نـوـاحـیـ سـرـدـ الـبـرـزـ، اـزـیـکـضـارـفـ، دـرـیـایـ خـزـرـ اـزـطـرفـ دـیـگـرـانـدـ، مـیدـانـمـ، وـبـیـارـتـ دـیـگـرـ اـیـنـمـاـنـاطـقـ دـرـ گـوـدـالـیـ تـقـرـیـباـ ۲۵ـ مـتـرـ زـیرـ سـطـحـ مـعـمـولـیـ دـرـیـاـهـاـ قـرـارـ دـارـنـدـ.

دوـجـلـگـهـایـکـهـ درـسـمـتـ وـ چـپـ وـرـاسـتـ مرـدـابـهـایـ خـزـرـ رـامـسـدـودـ مـیـکـنـدـخـیـایـ بـیـشـترـ درـ مـعـرـضـ بـادـهـایـ سـرـدـ قـرـارـ دـارـنـدـ؛ هـمـچـنـینـ تـبـایـدـ اـزـ دـیدـنـ آـبـ وـهـوـایـ مـشـابـهـ درـ اـسـتـپـ شـمـالـیـ قـفـقـازـ کـبـیرـ وـمـاـورـاـ، خـزـرـ؛ تـابـسـتـانـ سـوـزـانـ وـزـمـسـتـانـ سـرـدـ، تـعـجـبـ نـمـوـدـ.

درـ مـازـنـدـرـانـ، بـرـعـکـسـ، مـیـزـانـ الـحـرـارـهـ بـنـدـرـتـ درـ زـمـسـتـانـ دـوـ یـاـ سـهـ درـجـهـ زـیرـ صـفـرـ وـ درـ تـابـسـتـانـ ۰۴ـ درـجـهـ بـالـایـ صـفـرـ رـاـ نـشـانـ مـیـدـهـدـ، جـوـ درـ اـینـجـاـ بـسـیـارـ مـرـطـوبـ، بـارـانـ دـائـمـاـ مـیـبـارـدـ.

درـ نـوـاحـیـ مـجـاـوـرـ بـینـ النـهـرـینـ، دـرـشـوـشـ وـپـایـ پـشـتـکـوـهـ سـرـمـاـ نـاـشـنـاخـتـهـ استـ، درـ اـینـجـاـ بـزـحـمـتـ بـیـخـ مـیـبـنـدـ، لـیـکـنـ بـرـعـکـسـ درـ تـابـسـتـانـ گـرـماـ بـحدـ اـفـرـاطـ استـ.

منـ درـ سـایـهـ ۵۶ـ درـجـهـ رـاـ دـیدـمـ، وـاـیـنـ اـمـرـ درـ طـرـیـ چـنـدـ رـوزـ اـزـ مـاهـ اوـتـ بـودـ. طـیـ بـخـشـ اـعـظـمـ تـابـسـتـانـ، اـینـ جـلـگـهـ بـرـاـنـ بـاـدـخـشـاـخـ خـفـهـ کـنـنـدـهـ، کـهـ گـاعـیـ مـوـجـبـ هـرـگـ اـنـسـانـهـ وـ حـیـوـانـاتـ مـیـشـوـدـ، سـوـزـانـ استـ. مـحـقـقـاـ بـاـشـتـبـاهـ نـیـسـتـ کـهـ کـلـدـهـ اـیـهـایـ عـمـدـ بـاسـتـانـ، رـوـحـ بـدـکـارـ رـاـ بـالـنـوـعـ بـادـ جـنـوـبـغـرـبـ نـامـیدـهـانـ. اـینـ بـادـیـ اـسـتـ طـاقـقـنـرـسـاـ. هـیـچـ اـحـتـیـاطـ وـپـیـشـ گـیرـیـ عـلـیـهـ آـنـ کـافـیـ نـیـسـتـ.

سـکـنـهـ بـمـنـظـورـ درـ اـمـانـ مـانـدـنـ اـزـ اـینـ آـفـتـ وـبـلـاـ تـابـسـتـانـ خـودـ رـاـ دـارـدـ زـیرـ زـمـنـ هـاـ گـذـرـانـدـهـ، جـزـ شـبـ بـیـرونـ مـیـ آـیـنـدـ، وـبـاـنـظـرـیـقـ اـزـ گـهـرـهـایـ بـسـیـارـشـدـیدـ رـوـزـفـارـمـیـکـنـنـدـ. درـ زـمـسـتـانـ بـادـ جـنـوـبـغـرـبـ جـایـ خـودـ رـاـ بـیـادـشـمـالـشـرقـ کـهـ بـاـعـبـورـاـنـفـلـاتـ بـوـشـیدـهـ اـزـ بـرـ وـهـلـ بـیـخـزـدـهـ لـرـسـتـانـ، مـنـطـقـهـدـرـاـ خـنـاـخـ مـیـ کـنـنـدـهـ مـیـ سـپـارـدـ. تـأـثـیرـاتـ آـنـ اـزـاوـایـلـ مـاهـ سـپـتـاـمـبرـ مـحـسـسـ مـیـشـوـدـ. اـبـتـاـ بـادـ جـنـوـبـ مـتـنـاوـبـاـ وـ جـزـ دـرـ شـبـ نـمـیـ وـزـدـ، سـپـسـ

ساعت تقریباً، در هوای آزاد خشک می‌شوند.

تهران ...	۴ ساعت ...
رینه	۲
آمل	۴۲
استرآباد	۱۴
رشت	۱۸
لنگران	۲۰
تبریز	۶
همدان	۱۰
دولت‌آباد	۱۸
دزفول	۲

در دزفول مجبور شدم ظهور کلیشه‌ها را قطع کنم، زلاتین ذوب شده و قبل از خشکیدن روی پلاک چریان یافت.

این مشاهدات و مطالعات متفرق‌اند و خالی از اهمیت علمی زیاداند، معندها تصور روشنی از وضع جوی بدست میدهند.

نباتات ایران بر اثر طبیعت متعدد نامهواریهایش، بعلت آب و هوای ناموزون‌ترین و

(۱) نام بعض از نباتات بسیار معروف ایران

چشم خروس

قورت اوودی

افسطنین رومی

گل ابریشم

چوبه

یللاک (در لهجه گیلانی)

آج (در گیلان)، افره (در مازندران)

یش

پرسیاوشان

فارج **

بی تناسبترین شرایط را برای رشد بباتات در ایالات فراهم می‌کند و غالباً دو بخش	** موسیر (در کوههای جنوبی ایران فراوان است)
پیاز	
والکه (در شهران فراوان است)	
سیر	
پیاز آوهی (در پشتکوه بسیار فراوان است)	
نوسیه (در گیلان)	
ریشه‌جور	
خططمی	
بادام تلخ	
بادام شیرین	
بادام کاغذی	
بادام ارزن، بخورک (در گیلان و طالش)	
بادام کوهنی	
کرف (در گیلان)	
لیخ‌جماز (در تنکابن)	
نمام، سلت، جوبرانه	
سیور	
قو	
کبر (در فلات ایران چیزی طبیعی است)	
چوب چیق (بومی لرستان)	
الله‌گی (گیلاکی) (درخت خرونوب - بعری)	
بالنگ، بادرنگ	
شوکران	
چچهی	
درخت فندق	
سر و کوهی، ورث (بلری)	
سر و، اورث (در مازندران)	
آلمی (در طالش)	
زبان‌کنچشک	
چو *	

میجاور و همسایه مناظر آن اندازه متفاوتی نشان میدهدند که بزحمت میتوان فکر کرد که متماق یک مملکت واحد میباشد.

فلات ایران غیرازیک مجموعه نباتی طبیعی بسیار تنگ وضعیف غالباً مرکب از گیاهان خاردار، پدیدار نمیسازد، درحالیکه کناره‌های فلات پوشیده از جنگل میباشد.

• رازک، سکمی مور (صنفی در گیلان)

درخت غار

خرزهره

درخت زیتون

برنج

ارزن

شقایق

درخت شلیل

درخت چنار

درخت تبریزی، سفیدار (سفیدار)

کبوته

خرفه

درخت زردآلو

کوچی، دله کوچی (در گیلان)، سرخ (در مازندران)، خوول (در تنکابن)

درخت گزعلی

لید مجذون

لید لیدخشتنی

غلیون (در تنکابن)، شون (در رشت)

آقطی

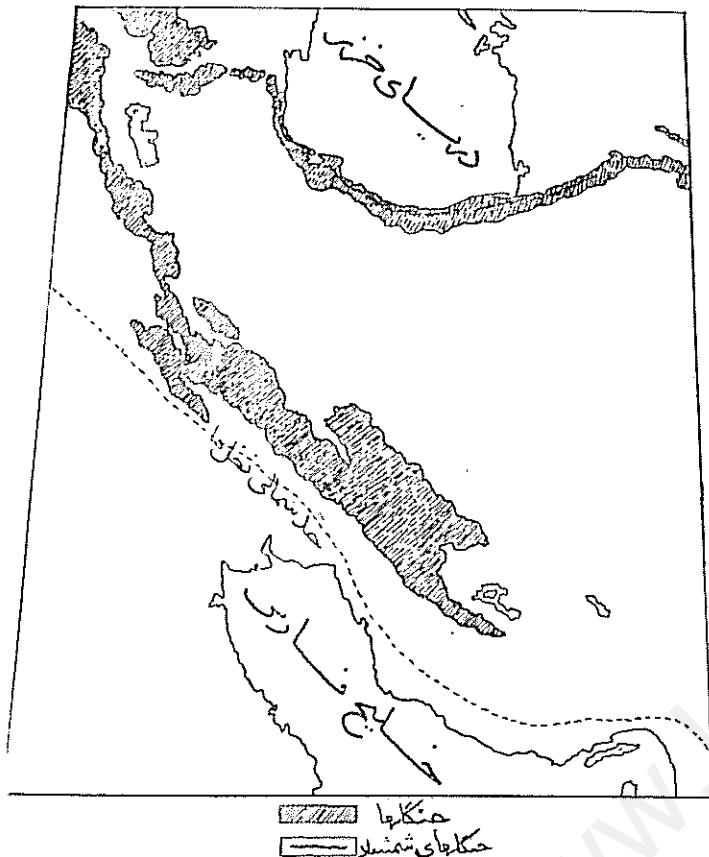
گندم

درخت نارون، دردار، دارون

قیر آغاج، گرخت، صمت (در گیلان) (۱)

۱- اسمی نباتات بفرانسه و لاتین و بعضًا بفارسی در خود متن نوشته شده که در چندین جا تصحیح بعمل آمده است معنداً احتمال دارد که خالی از خطأ و سهو نباشد. مترجم.

مرزین منطقه با بر و منطقه گیاهی بنحوی کاملاً روشن و آشکار جدا شده است:

شکل ۱۴. نقشه جنگلهای ایران

در شمال این مردقتاً خط تقسیم آبها را در: قردادغ تعقیب کرده، این خط از سینه هرتفعات بزرگ جبال تشکیل میگردد؛ در کردستان مکری، جنگلهای جز از دره ذاب صغیر و دره‌های شب آن شروع نمی‌شوند؛ بالاخره در لرستان تیغه بزرگ و مهم واقع در حاشیه فلات خود حد جنگلهای است. بنابرین جز حاوی درختان کاشته شده بدبست انسان نیست، درحالیکه کناره‌های آن پوشیده از نباتات طبیعی است.

نوار و بازد بزرگ جنگلی جنوب دریای خزر که از خراسان شروع میشود، میتواند بدون تناوب تا حوالی آرارات دنبال گردد، همچنین نواری که جبال کردستان را پوشانده بین آرارات و شیراز گسترده میشود و تمام کوههای از کرد و لر را در ایران و ترکیه بیک اندازه اشغال میکند.

من بعداً در فصول مخصوص بموضع نباتات هر ایالت باز میگردم، اما فکر میکنم درینجا دادن یک نظر کلی و اجمالی از محصولات گیاهی این سرزمین عجیب مفید باشد.

چنانچه گفتم، فلاط حاوی نباتاتی که طبیعتاً رشد و نمو کنند هست؛ اما از آنجا که ایرانیان نمیتوانند از چوب و هیزم صرف نظر کنند، مزارعی از درخت که نام پرشکوه باغ را بآن میدهند بوجود آورده اند که با دقت تمام آنرا آبیاری مینمایند و در آن، بید، تبریزی، سفیدار، و چند نوع زود رشد دیگر بمنظور تحصیل یک سود فوری پرورش میدهند.

هزار محاذرباستانهای سیب، گلابی، هل، گوجه، زردآلو، شلیل، فندق، بادام، گردو، و سپس موهایی که بدقت پرورش داده شده و محصول انگور زیادی میدهند، میباشند.

در کنار اینها صیفی کاری است که، همراه با گرمک و طالبی، هندوانه، کدو، گوجه فرنگی، ترب، چغندر، کلم و شلغم و سیب زمینی، گیاهان معطر از قبیل نعناع و پودن، ریحان، جعفری، پیاز وغیره، بالاخره گلهایی که ایرانیان خیلی دوست دارند و خیلی بد مولاذ بشان میکنند میباشد. بوتههای گل سرخ، یاسمن، فرنقل و میخک، لاله، سوسن، گلهای محبوب و سوگلی ایشان است.

کلم، سیب زمینی و بعض سبزیجات دیگر، سابقاً در ایران ناشناس بودند، اما از چندی قبل باینclairf، بکمک اروپاییان، آنها این گیاهان را با موفقیت کشت میکنند و دیری نماید که این گیاه غدهای پرمانتر Tubercule Parmentier

همان خدمتی را که در روزگار ما در آلمان و ایران میکند در فلات ایران نیز بهماید. با آنکه مشروبات تخمیر یافته، از طرف آئین محمد تحریر و غذعن شده، ایرانیان آنرا میسازند و میآشانند. اما این مشروبات خوش طعم نیستند، و آنها که بمشروب پنهان میبرند چون جز مستی نمیجویند، غالباً عرق را بر بیرون شراب شیراز و همدان و تبریز ترجیح میدهند. ازین و بیشتر موکاران بقولید کشمش که آنرا صادر نموده یا از آن الكل بد طعم و نفرت انگیزی که معهذا در ایران اینقدر هم گران است، استخراج مینمایند، میپردازند.

بعض مناطق مثل همدان، کرمانشاهان، هلایر، شیراز، درآمد زیادی از کشت خشکخاش تحصیل میکنند، تریاک آن بچین صادره شده یا در کشور مصرف میگردد، زیرا، از چند سال پیش باینطرف، این هوس و عیاشی در ایران علی الخصوص در خراسان اهمیت قابل توجهی یافته است.

توتون بر اثر احتیاج مردم در تمام ایران کاشته میشود، ایالت شیراز بخاطر توتون قلیان بسیار معروف است. شورشها و اغتشاشات اخیر که بر اثر تأسیسات روزی در هورد توتون بظهور رسید، دلایلی است بر اهمیت قابل ملاحظه ای که ایرانیان بزراعت و تجارت این گیاه میدهند.

غلات پفر اواني در تمام قسمتهای حاصلخیز فلاط ایران کاشته میشوند، مزارع گندم در کوهستانها و فلوات مرتفع متتجاوز از ۲۸۰ متر ارتفاع میباشند، همچنین اند جو و کرچاک؛ کشت برنج در آذربایجان در ارتفاع ۱۲۵۰ متری، عدس، اویما، باقلاء همچنین ماش و ذرت گاهی در ارتفاع ۳۰۰۰ هتری، کاشته میشوند.

بطوریکه ملاحظه میگردد پوشش نباتی فلاط ایران کاملاً قشری و تنک است، بعلاوه، هرگز بقوت و شدت قفقاز صغیر نیستند و سروهای آزادی که در تهران قصر شاه را ترین میکنند، وقتی که با سروهای مازندران با خرابیزان مقایسه شوند بسیار نحیف‌اند.

در شمال کوههای که ارتفاعشان متجاوز از ۶۰۰۰ متر است، جالب ترین مجتمعه گیاهی را از نقطه نظر علمی بگیاه شناسان ارائه میدهدند.

در حالیکه مرتفعترین قالب بوشیده از برآند و جز شامل انواع گیاهی مختصری نیستند، صخره‌های واقع در ۴۵۰۰ و ۵۰۰۰ متری اند که لیخن بر روی خوردارند، سپس بتدریج که پائین برودیم، بمنطقه گیاهان طایفه غلات و رستنی‌های که خوراک شترهایند، وبالاخره در حوالی ۲۸۰۰ متری بقیه‌هایی که در آنها غلات میرویند می‌سیم. بین ارتفاع ۱۲۰۰ و ۱۸۰۰ متری، در دره‌های کوچک محفوظ مخصوص، گیاهان غلات ایران را دوباره می‌یابیم و بعض انواع کمیات تویا Tuyas با خاکهای سیاهشان خشن‌ترین دامنه‌ها را تزیین می‌نمایند.

در ذیل ارتفاع هزار متری است که جنگلهای مازندران شروع می‌شوند، این جنگل‌ها تا دریا کشیده می‌شوند. چنان‌شرقی، آش از انواع مختلف بلوط و شاه بلوط، توسمه، بید، تبریزی، آنجیر، افاقتی، درخت ابریشم، ته این دره‌های انبوه و متراکم، آنچاییکه در کناره‌ها شمشاد می‌روید، را تشکیل می‌دهند.

سابقاً تمامی جلگه با یک بوشش سبزه نباتی مفروش بوده است، اما مازندرانیها درخت‌های را بمنظور تهیه هزار عربج که هر ماله بهترین محصول را از آنها انتظار دارند، ریشه کن کرده‌اند.

درین اراضی پنهان و شاهدانه و کنف بشدت و قوت، با یک قدرت مضطرب نشدنی می‌رویند، کشت توتون و کرچک درینجا بهترین وجهی توفیق می‌یابد. اطراف و نزدیکی شهرها، در باغات متمولین، انارستان‌ها و نارنجستان‌های بزرگی وجود دارد، در آنجا پرتقالهای شیرین، نارنج، زارنگی و کلیه انواع لیمو یافت می‌شود.

همچنین در باغات مازندران است که زیباترین سردهای ایران را میتوان یافت در اشرف، پارکهای قصر شاه عباس، در ساری در باغشاه هیاکل تنومند و بزرگ

واقعی از سردها وجود دارد که در قرن هفدهم بتوسط صوفی‌ها (۱) کاسته شده و بسیار کهن‌سال است.

وقیکه سرزمینهای خشک‌فالات ایران را ترک می‌کنند و برداهای خزر می‌سیم، ازین وفور و افراط نباتی، این هزارع سرسیز در تمام فصول، این درختان نارنج دائم پوشیده از میوه‌های طلایی، ازین نرود و حاصلخیزی انسانهای که بدون یک مرحله میانه چاشین مناظر فقیر و بینوای مناطق فالاتی می‌شود به تهییج و تحسین می‌افتیم. مجموعه نباتی مرداهای خزر از شهر استرآباد تا نقطه شمالی کوههای طالش همانگی و یکنواختی را آشکار می‌سازد؛ این بوشش گاهی دارای صفت ویژه‌ایست که آنرا از تمام مناطق مجاور مجزا ساخته، به افزایی Afkhazie که در حاشیه دریای سیاه واقع است و از نظر موقعیت جغرافیایی و آب هوای تشابه زیادی با مازندران دارد نزدیک می‌سازد.

من از استپ مغان و ترکمن صحبت نخواهیم کرد، مجموعه نباتات آن بسیار فقیر است، و بذکر افسنطین (درمنه) پونتیک Absinthe Pontique که در جلگه‌های ارس و کورا بوفور می‌ریزد و برای حیواناتی که آنرا می‌خورند خیلی هلاکت پخش است، اکتفا می‌کنم.

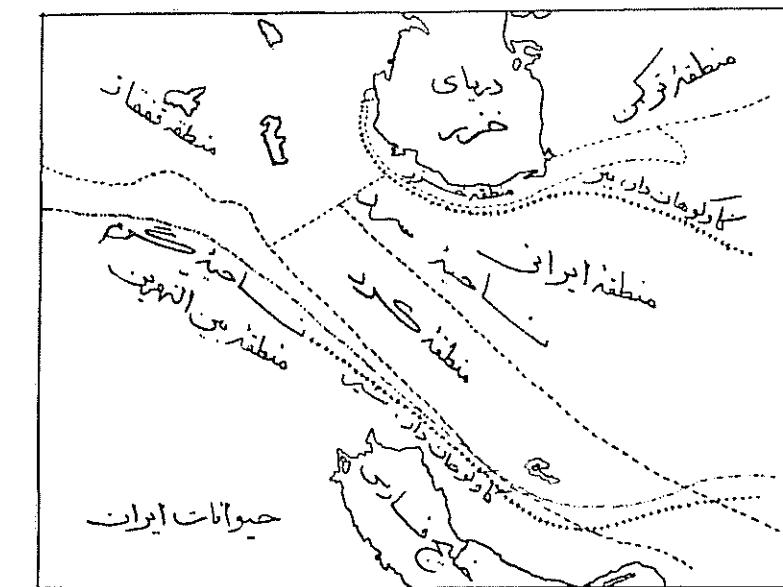
از نقطه نظر مجموعه نباتات، دائمه شمالی قراداغ جزء قفقاز صغیر است. اقام همانند، ارتفاع کوههای باهم قابل مقایسه، دریک کلمه، شرافت برای زندگی گیاهی تقریباً یکسان است.

کوههای کردستان و لرستان بسمت جنوب‌غرب بین گیاهان ایرانی و گیاهان بین‌النهرین تشکیل مرحله میانهای میدهند. در ارتفاعات مهم (از ۲۵۰۰ تا ۴۸۰۰ متر) بارتفاع تابستانی همراه با علفهای خاردار، برخورد می‌کنند.

پائیز، روی کوه‌ها، جنگل‌های متفرق بلوط و نارون و خوار بانواع زیاد هی باشد، بلوط‌ها متعلق بانواع زیادی‌اند، از جمله نوع بلوط شیرین آن که در بخش‌های بسیار وحشی مثل ارومیه و آلان وغیره غذای عمدۀ اهالی است. در پائیز دره‌ها، موهای وحشی، انارستانها، درختان انجیر، همچنین اقاقیا و گل ابریشم پدیده‌دار می‌شوند.

بالاخره در دره‌های بسیار بست (۴۰۰ متر ارتفاع وزیر آن)، نخل‌ها زندگی می‌کنند، درست است که آنها با دست انسانی باینجا آمده‌اند لیکن میوه‌های خوبی میدهند.

وقتی کوه‌های لرستان را از میان بر کنیم، یا آنکه با عزیمت از کرنده به زاب برویم، این طبقات مختلف گیاهی را بترتیب از نظر می‌گذرانیم، اما نقطه‌ای که در آن اختلاف محسوس‌تر از هرجای دیگر است، پشتکوه است که طی دورانه از

شکل ۱۵. آب و هوای ایران

ارتفاعات فوق ۲۰۰۰ متری بجهات‌های پست کلده می‌رسیم.

من از مجموعه نباتات بین‌النهرین و از نباتات شوش هیچ سخن نخواهم گفت، آنها خیلی معروف‌تر از آنند که یادآوری خصائص عمدۀ ایشان درینجا مفید و جالب بنظر رسد.

حیوانات ۱- تفاوت و اختلافاتی که در مورد گیاهان ایران تصدیق کردیم،

۱- فهرست حیوانات عمدۀ ایران

- سگ‌ماهی
- غزلان، قبره
- تیهو، طیهوچ
- قاژ شلقت (در گیلان)
- بط
- آب‌کویبل
- پاریل
- قو
- گورخر
- آهو، غزال
- زنبور عسل
- رتیل
- موش سلطانیه
- کنگ
- مله
- افعی
- دراج
- کرم ابریشم
- گاو میش
- بغه
- گوسفند ماده، میش
- شتر
- جمازه، شتردو کوهان
- شغال *

در مورد حیوانات خیلی کمتر محسوس‌اند؛ ممکن‌هایا جا دارد که ایالات را از هم متمایز و مشخص کنیم، ایالت مشتمل بر مناطق سرد، یعنی فلاط ایران، کوه‌های شمال و دکرستان تا کرمانشاهان، و ایالت مشتمل بر مناطق گرم شامل ذهاب، پائین‌بشتکوه، عربستان و سواحل خلیج فارس.

۲۳ سگ

کفتار

گرس

روبا

مرعوذ

بزر

بزرگوه

سگ آبی

شکا

گاو‌گوهی، مرال

کبوتر

کبوتر صحرائی

قمری

کلاخ

کورکور (در اصطلاح خراسان و همان زغن است - مترجم)

زاغی

عقاب

قوش

لاشخور

شاهین

یوزپلنگ

Shir

پلنگ

بیر

ملخ

من این مجموعه حیوانی را نه برطبق یک نظام جغرافیایی، بلکه عیناً بر ترتیب خانواده‌های مختلف طوایف حیوانی، بسرعت مطالعه خواهم کرد.
 از میان گوشتخواران، ببرشاهی در جنگل‌های که دریای خزر را دور گرفته‌اند مسکن دارد، در حالیکه شیر بین النهرین در سواحل کارون و در جنگلهای شوش زندگی می‌کند، یوزپلنگ در تمام ایران پراکنده است، همچنین پلنگ، شغال و گرگ و کفتار و روباء معمولی.

۲۴ حازون

علق

چلچله، حاجی حاجی

هوآم

چاپاسه، سوسما

ماهی سفید

خر گوش

کرم جنگل

قادم

خر

دله، سمور

موش خرها

موس

کرکس

خرخاکی، خرخدا

هوبره

زیل

گوسفندها

قأس، ماهیخوار، قوق

رخم

کیتگ

بلدرچین

اسفروود

خرس یا *L'ursus Arctas* نیز در کوههای مازندران و کوههای کردستان و لرستان زندگی می‌کند. این حیوان درین نواحی تنومند و خطرناک بوده گاهی بگله‌های متعدد یافت می‌شود.

جوندگان بانواع بسیار ظاهر می‌گردند، اینان متعلق بانواع *MyoXius*, *Sciurus*, *Dipus*, *Arvicola*, *Mus* گوشتش آنرا نمیخورند و نجس میدانند بسیار فراوان است.

ازین نشخوار کنندگان وحشی، من

Ovis Gmelini (B lyth),

Aegoceros Aegagrus (Pall.),

Antilope suligutturorsa Güldst,

C. maral (ogly),

Cervus elaphus (L.)

غزل آله

سنجباب

کژدم، درازدم

جغد، نیشووف

بوم

سار

گراز

خوک

لائپشت

کبلک دری، مرغ گوگرد

دهدان دقیق ارس

Trigoneéphale طرقه

هدهد، شانه بسر

خرس

زنبور

شب گور (۱)

(۱) فهرست بالا توسط خود نویسنده بفارسی برگردانده شده و حالی از اغلات معمول نیست که چندین مورد تصحیح گردید. مترجم.

C. caspus (Brooke),

C. capreolus (L.)

راکه بهمان اندازه که در مازندران و قراداغ است در کردستان ایران نیز زندگی میکنند
نام هیبرون.

حیوانات ذیقار اهلی نیز در خور نام بردن میباشد.
گاو مازندران همان *Bas zebu* هندستان است، در حالیکه هال ایران
قوز ندارد.

گاویش در تمام نقاط ایران زندگی می‌کند، لیکن قدش در اینجا بقدر
گاویشهایی که در ممالک اقیانوسیه‌ای و کشور سیام اند، نمی‌رسد.
گوسفند با دنبه چاق، نه فقط در ایران بلکه در تمام کشورهای همسایه
پراکنده است.

در ایران عده زیادی از انواع خانواده اسب وجود دارد، همه آنها برای سرزمهین
که در آن پرورده شده‌اند، از بهترین اسبهایند؛ اما اسبهای راه من بخارط خصلت
و ذات و سرعت و چابکی و نجابت و فرمانبرداری شان برهمه ترجیح میدهم، اسبهای
ترکمن اند که در عین حال کمتر از اسبهای عربی زیبا نند.

در نظر اول، قضاؤت کردن درباره اسبهای ایران بسیار مشکل است. باید
بدفعات زیاد بر آنها سوار شد تا بتوان بعد از استقرار در مقام مقایسه برآمد، زیرا
علی رغم ادعاهای زیادشان، دل نازکترین سوار کاران دنیا هستند: خودکردها که
چنان اشتباهی دارند اگر بنا باشد بر اسبهای قوی اروپایی ما سوار شوند قیافه غمباری
خواهند گرفت. تنها ترکمن‌ها و اعراب اسب را می‌شناسند، بهمین جهت اسبهای
خوبی نزد آنها یافت می‌شود.

فراآن‌ترین شکار ایران بدون گفتگو گراز است. گراز بمقدار زیاد در
مازندران، گیلان، طالش، قراداغ و دره ارس، در ایالت استرآباد و خراسان،
در جنگل‌های کردستان و لرستان، همچنانکه در نیزارهای بین النهرین دریاک کله،

در مناطقی که در آن رطوبت و پناهگاه یافت شود زندگی می‌نماید.

این حیوان بحالات ازدواج می‌چنین بصورت دسته‌های بزرگ یکصد و پنجاه تا یکی زندگی می‌کند؛ در چنین حالتی نمایت خطرناک است. این کثرت و فور فوق العاده ناشی از آنست که آنرا نجس دانسته و شکار نشده است. حتی در دور افتاده ترین نقاط اینوه جنگلی بیشتر ازین وحشی نیستند.

در میان پرندگان، من کرکس، بلود (نوك سر بالا)،^۱

Gyps Filuvus (Briss.) ، لاشخور قهوه‌ای

F. subluteo (L.) ،

F. aesalon (Gm.) ، F. saker (Briss.) ،

Cerchneis ، Erithropus انواع

Circoetus ، Haliaetus ، Panadion

Astur ، Butao ، کرکس قهوه‌ای ، milvus ، Aquila

، که با کاغذها از زمانی که مذهب مزدا تقریباً ازین رفته، دیگر مأمور تشییع جنازه نیستند، خدمات معابر و شوارع را می‌نمایند.

قوش، در ایران با نواع مختلف برای شکار پرده می‌شووند. این تفریح سابقاً خیلی بیشتر از امروز رایج بوده است، ممکن‌هذا هنوز شخصیت‌های مهم فکر می‌کنند برای حفظ حیثیت خود مجبورند هزینه زیادی برای پرورش چند تا از این حیوانات پرخرچی که جز بندرت مورد استعمال ندارند و غالباً اوقات بسیار بدتر تیپ شده‌اند تخصیص دهند.

کلاع، زاغ در تمام ایران فراوان است، همچنین پرندگان کوچک از قبیل: بلبل، سهره (مرغ سقا - م) مرغ کتان، مرغ زنبوره (زنبورخواریا مرغ قاصد) وغیره.

چاچله، بمانند اربابا جز بهنگام تابستان ظاهر نمی‌شود، این پرنده در زمستان با عبور از خلیج فارس بمناطق گرم می‌رود.

کبوتر و کبوتر سفید، که در ایران بسیار زیاد یافته می‌شوند در حوالی تهران و تبریز تنها شکاری هستند که شکارچی می‌یابد. انواع زیادی از آنها وجود دارد؛ کبوتر قبات (Briss.) Columba livia (Briss.)، کبوتر جنگلی (Gem) Coenas (Gem)، کبوتر گردنه سفید (L.) Palumbus (L.)، وغیره، و P. turtur (L.) که غالباً در کوههای میان ۱۵۰۰ و ۳۰۰۰ متر ارتفاع دیده می‌شوند. (۱)

در منطقه کوهستانهای مرتفع البرز، و در سبلان کمیاب‌تر، تیهوی شاهی پائین‌تر، تیهوهای قرمزی که همچنین در تمام مناطق کم و بیش حاصل‌بیز ایران زندگی می‌کنند، می‌یابند.

در جنوب، در دره‌های گرم، دراج بفراوانی یافته می‌شود، در صحره‌های اطراف همین دره‌های تیهوی بین‌النهرین یافته می‌شود، این دو نوع پرنده جز درفات ایران ایران وجود ندارند.

هوبره (Otis tarda L.) در دشت هغان و کردستان زندگی می‌کند، هوبره درین‌جا کمیاب و بسختی آن نزدیک می‌شوند.

پرندگان آبی، در تمام مناطق بانازلی مانند مازندران و بین‌النهرین بعد از افراط وجود دارند. غاز، قو، مرغابی و اردک، بارث Becassine هزارتاوی دیده می‌شوند، کرانه‌ها پوشیده از آنهاست، واژ دور دسته‌های سفیدرنگی که از پر و ازهای قابل توجه هرغان ماهیخوار تشکیل می‌شود، تمیز داده می‌شوند.

ایران از نظر خزنده کمتر از شکار غنی نیست؛ هار، سوسوار، لاک پشت؛

بهمن اندازه در آب که در خشکی وجود دارند؛ بیشتر این حیوانات خطرناک و بعضی از آنها کشنده‌اند.

۱- در ترجمه‌اسامی پرندگان از کتاب فهرست پیشنهادی اسامی پرندگان ایران سایمون جرسویس وید Read S.H. Jervis Read شده‌است، متوجه.

در میان لاک پشت‌ها، من (*Testudo ibera* (*pall* . . .) نوع خاکی
قفقازی آن (*L.*) *Emys orbicularis* است که در تمام ایران پراکنده است .
لاک پشت آبی از نوع (*Clemmys Caspia* (*Gmel* . مشترک بین سواحل خزر
و همچنین رودخانه‌های فلات می‌باشد .

سوسمارها فراوان است؛ اما من در اینجا با خواهش از خواندن بمراججه بفضل
مخصوص از صحبت درباره آنها همچنانکه درباره مارهای ایران، خودداری می‌نمایم؛ تنها
(*Tringonocephalushalys* (*pall* . . .) را ذکر می‌کنم که بحق عنوان یکی از
خطرناک‌ترین حیوانات منطقه قلم می‌رود .

ذوحياتین در منطقه خزر و بین‌النهرین بسیار زیاد و در فلات ایران و نواحی
هرفع کشور چنانچه بایستی خیلی کمتر فراوانند .

ایرانیان تنها از چند سال پیش باین‌طرف بخوردن ماهی عادت کردند؛ سابقاً
آرا بعنوان یک چیز نجس و پلید مینگریستند و باین‌ترتیب برای حمامت خود را از
یکی از همترین هنابع خود محروم میداشتند . اما؛ آنها که شجاعت سرپیچی از
قوانین پیغمبر خود و خوردن این حیوانات پلید و ارزان را داشته‌اند ماهی قزل‌آل و
ماهی آزاد را در فهرست غذای خود داخل کرده؛ لیکن جرأت دست‌زن بخاوبیار
یا سک ماهی که نامش مثل خود سک؛ همکروه و نفرت انگیز است، نمیداشته‌اند .
ایرانیان در این‌مورد اشتباه بزرگی می‌کنند؛ زیرا آنها در کنار بهترین استخرهای
آذوقه‌چنان از گرسنگی می‌میرند و بیگانگان را می‌گذارند که بیانند و آذوقه‌شان
را برای صدور برسیه ازشان بگیرند .

کلیه رودخانه‌های مازندران و گیلان بسیار پر ماهی است، سواحل خزر ازین
بات منبعی تمام نشدنی است، و امر وزصنعتکاران روسی این ذخائر را برای صدور
خواهیار و ماهی دودی و خشک به تفليس و استراخان بهره‌برداری می‌کنند .
ترکمن‌ها، آگاه‌تر از ایرانیان خودشان این‌کار را انجام می‌دهند، آنها که ساکن

ساحل دریا و نزدیک رودخانه‌های مهم‌اند از صید خود زندگی کرده از آن عایدات
خوبی بیرون می‌کشند .

نه فقط رودخانه‌های دامنه‌های هشرف به خزر پر ماهی‌اند، بلکه تمامی رودهای
ایران چنین‌اند؛ لار قزل‌آل‌های عالی پرورش میدهد . قادرچای، در آذربایجان،
گاماسب، آبدز، کارون نیز منابع قابل ملاحظه‌ای برای سکنه درصورتیکه بخواهند
آنها را مورد استفاده قرار دهند تهیه هینما می‌ند؛ من فعلاً رودخانه‌های را که خود
من در آنها بصید توفیق یافته‌ام نامه‌ی برم، لیکن کلیه رودخانه‌هایی که من در کارشان
توقف کردم در شرائط و وضعی نظیر بهم بودند . حتی میتوان مطمئن بود که
آنچاکه انبوه ماهی‌ها بستر رود را می‌پوشانند، رودخانه درین نقاط کم‌عمق است .

درینجا، صحبت بتفصیل از بندپایان *Arthrozoaires* (نیام بالان
Coléoptères حشرات چهار بال که دو بالشان نابت است، پشمیز بالان
Lepidoptères حشرات چهار بال که روی دو بالشان پر زی فلس مانند دارند مانند
پروانه‌ها وغیره^۱) خارج شدن از حدی است که من ترسیم کرده‌ام، حشره‌شناسان
در فصول مخصوص اطلاعاتی را که ذاتاً مورد علاقه آنها است، خواهند یافت .

اما از نظر صدف شناسی، ایران بسیار فقر است . صدف‌ها در مازندران
نسبتاً فراوان‌اند حیوانات عدیم الفقار در فلات ایران و کرستان بسیار نادر و بجز بعض
از حلزونیان و چند نوع *Puha* که بوفور یافت می‌شوند ماحصل بسیار کم و کم
تنوع است .

از میان انواع حیوانات بسیار عجیب و غریب من *Cyathophorus* را نام
می‌برم که چنانچه میدانم رشد و توسعه عظیم آن در آسیای جنوبی است و در مازندران
یافت بوده، و میین آنست که عهد سیکلوفور *Cyclophore* منحصر با آسیای جنوبی
نیست، این صحیح است که بگوییم که مازندران جز در مورد درجه حرارت زمستانیش